

KURJER WARSZAWSKI.

ROK PIĘDZIESIĄTY SIÓDMY.

Na Prowincji i w Cesarstwie wynosi rocznie rubli rs. 8 (w tem mieści się już opłata portowa za przesyłkę rs. 1 k. 90, oraz za opakowanie i ekspedycję rs. 1 kop. 80.)
 Prenumerata przyjmuje się rocznie, półrocznie i kwartalnie.
 Rękopisma nadsyłane do Redakcji nie zwracają się.

Prenumerata „Kurj. Warsz.” wynosi w Warszawie rocznie rs. 4 kop. 80, półrocznie rs. 2 k. 40, kwartalnie: rs. 1 k. 20, miesięcznie kop. 40, za odosłanie do domu dopłaca się kop. 5.
 Numer pojedynczy w Kancelarzu redakcyjnym kop. 5.
 Redakcja otwarta od 11-tej rano do 2-giej po południu.

Dziś: S. Agaty Panny Męczennicki
 Jutro: S. Deroty Panny Męczennicki.
 Środa: S. Romualda Opata.
 Czwartek: S. Jana z Maty Wyznawcy

Wschód słońca o godzinia 7 m. 36
 Zachód „ „ 4 m. 53

Długość dnia godzin 9 m. 17
 Przybyło „ „ 1 m. 38

Piątek: S. Apolonji P. M.
 Sobota: S. Scholastyki P.
 Niedziela: S. Eufrozyny Panny.
 Poniedziałek: S. Gaudentego Biskupa.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego,” PLAC TEATRALNY, Nr 5 d. W. Zabłockiej.

W dniu wczorajszym, uroczyste dopołudniowe Nabożeństwo, w kościele Opieki Ś-go Józefa na Krak.-Przedmieściu, wprost ulicy Królewskiej, które jako w pierwszą niedzielę nowego miesiąca odbywało się z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, celebrował JX. Brzezikowski, kapłan kościoła Ś-go Krzyża, po ukończeniu którego odbyła się uroczysta procesja i udzieleniem zostało błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem. Słowo Boże przed rozpoczęciem Nabożeństwa głosił JX. Justyn Borzewski, kanonik metropolitalny.

W kościele archikatedralnym Ś-go Jana, Summę w dniu wczorajszym i Nieszpory celebrował JX. Sotkiewicz, kanonik archikatedralny. Słowo zaś Boże w czasie Summy głosił JX. kanonik Biernacki, który także odprawił Wotywę literacką.

W kościele Ś-go Józefa Oblubieńca Najświętszej Marii Panny na Krak.-Przedm. obok skweru, w czasie Summy celebrowanej przez JX. Dudrewicza, sekretarza konsystorza i zarządzającego tąż Świątynią, słowo Boże głosił JX. Zagórowski.

W kościele Ś-go Krzyża, celebrował Summę JX. Dydyński, w czasie której słowo Boże głosił JX. Małowski.

Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Ministerstwa Finansów, z 14-go stycznia r. b., zarządzający izbą skarbową kowieńską, radca stanu baron Korff, mianowany został zarządzającym izbą skarbową warszawską.
 (Dz. War.)

Roda Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej. W roku bieżącym, z procentów od kapitału ofiarowanego przez Markusa Lewy bankiera warszawskiego, przypada do rozdziału suma rs. 55 kop. 50 pomiędzy biednych mieszkańców miasta Warszawy bez różnicy wyznań.
 Rozdział tej sumy, zgodnie z osnową aktu darowizny, ma nastąpić w rocznicę śmierci syna ofiarodawcy Marcina Lewy, to jest 9 (21) Maja, a ponieważ dzień ten w r. b. jest świątecznym podług prawosławnego i rzymsko-katolickiego kalendarza, przeto takowy rozdział nastąpi w dniu 10 (22) Maja r. b.
 Osoby pragnące współubiegać się o takowe wsparcie, obowiązane najpóźniej do dnia 16 (28) Lutego r. b. wnieść o to podanie do Rady Miejskiej Warszawskiej Dobroczynności Publicznej, z dołączeniem do takowego świadectwa dwóch właścicieli domów w Warszawie, poświadczonych przez komisarza policji właścicielowi uczątku o pozostawianiu w zupeł-

nej niezamieszności i moralnem prowadzeniu się z wymienieniem oraz liczby i wieku dzieci kandydata.
 Członek zarządzający czynnościami Rady K. Puchalski.
 Sekretarz Rady J. Małowski.

Towarzystwo Osad Rolnych.

— Q — Wd. 31 stycznia odbyło się posiedzenie Komitetu Towarzystwa osad rolnych zwyczajne, na którym oprócz sprawozdań ze stanu Towarzystwa i działalności otwartej już od maja 1876 r. osady Studzienickiej, toczyły się rozprawy dotyczące paru ważnych bardzo dla rozwoju tej instytucji kwestyj.

W rozprawach przyjmowali udział hrabiowie: Tomasz i Józef Zamojscy, książę J. Tad. Lubamierski, Tajny Radca Kruze, Wice Prezes Komitetu Sobański, Prezes Wieczorkowski, prof. Uniw. Białecki, pp. Karcki Stanisław, Papłowski, Handtke i inni. Pierwszy raz także obecnym był na tem posiedzeniu Senator Gerard, Starszy Prezes Izby Sądowej, wybrany na Członka Komitetu po opróżnieniu miejsca b. Dyrektora Głównego Komisji Sprawiedliwości Małkowskiego.

Po zagajeniu posiedzenia i odczytaniu przez Tajnego Radcę Wieczorkowskiego wiadomości o czynnościach Delegacji Komitetu w ciągu upłynionego półroczu 1876 r. i o postanowieniach w imieniu Komitetu przez nią powziętych, odczytał zgromadzonym przewodniczący w Zarządzie profesor Białecki obszernie i szczegółowo bardzo sprawozdanie o pracach Zarządu, o stanie finansowym Towarzystwa, a co najwięcej zwracało uwagę słuchających, o pierwszych rezultatach wprowadzonej w życie osady.

Osada Studzienicka zaludnia się powoli skazywanymi chłopcami przez sądy tutejsze; obecnie ma ich dopiero 9, pomimo, że od maja już urzędowo była otwarta. Przyczyną tak małej stosunkowo liczby wychowalców była okoliczność, że otwarcie osady przypadło współcześnie z chwilą reformy sądowej. Skutkiem tego skazywanie do osad rolnych, jako nowego rodzaju kary i z pewnymi warunkami formalnymi połączonego, powoli jest przez sądy podejmowane pomimo, że im kandydatów nie brakuje. Zachodzą tutaj różne trudności chwilowe i nieporozumienia, powstające głównie ztąd, że sądy gminne i sędziowie pokój niedokładnie jeszcze się z przepisami odnosnemi zapoznali. Obliczenie wykazało, że Zarząd Towarzystwa musiał w 8 miu wypadkach odmówić przyjęcia,

jedynie z powodu, że sądy w swoich wyrokach nie uwzględniły przepisów ustawy Studzienca przez p. Ministra wydanych lub postanowień prawa obowiązującego. W trzech tylko wypadkach, Zarząd odmówił znowu przyjęcia ze względów pedagogicznych i administracyjnych, mając na oku dobro zakładu, którego początkowy rozwój musi być ostrożnie kierowany.

Wielką przyjemność sprawiło zebrany oświadczenie Wice Prezesa Komitetu p. Sobańskiego, że zwiadzając przed samem posiedzeniem Studzieniec i badając wszelkie szczegóły urządzenia i ruchu zakładu, znalazł je pod każdym względem w jaknajbardziej zadawalniającym stanie. Prowadzone umiejętnie i we wzorowym porządku. Też same rezultaty potwierdzało i sprawozdanie przewodniczącego w Zarządzie profes. Białeckiego, który z uznaniem wyrażał się o dobrem i sumiennem spełnianiu obowiązku przez służbę zakładu, o ściśle wykonywaniu poleceń Zarządu, a zwłaszcza o gorliwości p. o. Dyrektora p. Zajewskiego, od danego z całym zamiłowaniem swemu zawodowi. O dwóch tylko ujemnych stronach mówiło sprawozdanie, energicznie i wymownymi argumentami przekonując Komitet o potrzebie natychmiastowego im zaradzenia.

Jedną mianowicie ciemną stroną jest praktykowane dotąd transportowanie etapem skazanych do osady małoletnich.

Bardzo słusznie domagał się tedy prof. Białecki, ażeby Towarzystwo skorzystało z prawa ustawą mu przyznanego i pod własnym nadzorem i własnym kosztem sprowadzało do osady skazanych małoletnich. Uczucie ludzkości i interes instytucji tego wymagają. Wyraził on nadzieję, że może Administrację dróg żelaznych w Królestwie przyjdą tu z pomocą i udzielią bilety wolnej jazdy, ażeby przynajmniej zacząć od tego, żeby z miejsc przy linjach dróg żelaznych położonych lub w bliskości takowych, Zarząd Towarzystwa sprowadzał szybko i pod nadzorem swojej służby, skazanych chłopców i uchronił ich tym sposobem od zepsucia, na jakie są narażeni, przebywając tygodniami całami w towarzystwie starych zbrodniarzy na stacjach transportowych.

Drugą niedogodnością wielką, na jaką zwrócił uwagę komitetu p. Przewodniczący w Zarządzie, jest niedostateczne pomieszczenie tymczasowo urządzonego domu administracyjnego w Studziencu. Wykazał fa-

DUSZE W NIEWOLI.

przez
BOLESŁAWA PRUSA.

(Dalszy Ciąg. — Patrz Nr. 26).

3. Maskarada.

Ze wszystkich istot zamieszkujących ziemię, sam tylko człowiek posiada przywilej częstego i dowolnego zmieniania powierzchowności. Wprawdzie motyl rodzi się gąsienicą, później zostaje poczwarką a w końcu dopiero motylem; wprawdzie wiewiórka ruda w lecie, robi się szarą pod zimę, wszystkie te jednak i tym podobne przebrania są zaledwie cieniem przebrań ludzkich.
 Człowiek przyszedłszy na świat bardzo lichy wyposażonym, w dalszym biegu życia nie wiele od natury dostaje: trochę zębów i jakieś tam wasy, o czem nawet wspominać nie warto w obec naprzykład skrzydeł... lub rogów. Mimo to jednak latać może, gdy ma ochotę i pieniądze, a i na brak rogów narzekać też nie powinien...

Od urodzenia do końca życia lew zostaje płowym i kontentować się musi jedną, jedyną grzywą i jedynym ogonem. Człowiek dziś jest płowym, jutro szarym, po jutrze czarnym... Zamieniwszy bydlęcą skórę na skóry i togi, pozbył się ich następnie dla północznych i jedwabnego płaszczka, po których z kolei nastąpiły fraki, marynarki i szlafrokowe paletoty. Jego towarzyszką znowu dla której figowy listek niegdyś stanął aż nadto wystarczającą odzież, dziś wstydzę się gdy ma na sobie tylko kilkadziesiąt kawałków różnych tkanin, a szczęśliwą jest wówczas dopiero, gdy ilość

kawałków, form i kolorów dochodzi do kilkudziesięciu na dobę.

Oszukawszy już całą naturę, rodzaj ludzki zapragnął siebie jeszcze oszukać i w tym celu wymyślił maskarady.

Fałszywemu mędrcomu cięży powaga i otóż raz na rok przynajmniej wchodzi we właściwą skórę i przebiera się za błazna. Skromnisi dokuca towarzystwo codzienne, moralne aż do znudzenia; korzysta więc z karnawału i z maską na twarzy wybiega między rozpustnice Chłopak felcerski, któremu „Życie Napoleona I“ zohydziło brzytwę i baniecznik, wbija na głowę trójgłaniasty kapelus i wieszka u boku drewnianą szablę. Spokojny obywatel, na dnie duszy którego drzemią wołowe instynkta, nie może odmówić sobie tej roskoszy, aby choć raz w życiu nie okazał się w masce wyobrażającej cielecą główkę. — podobnie jak brzydka panna służąca nie umarłaby spokojnie, gdyby jej choć pod maską nie nazwano „piękną damą!..“

Wszystkie te indywidua stanowią główny korpus maskaradowej armji, której druga część składa się z *szelkiego rodzaju maruderów.

Romantycy, naczyniawszy się oskrytych pod maskami księżniczek i hrabianek, a przynajmniej pannach z dobrego domu, — ufni w siłę swych wdzięków i ogień uczucia, idą między wytrawnymi dominami polować na niewinne serca. Dobrodusznicy obywatele ziemscy, ubrawszy się we fraki z przed kampanji węgierskiej i cylindry z czasów wojny włoskiej, dają najprzód do kas Towarzystwa Kredytowego po kapitał materialny, następnie zaś na sale reutowe po kapitał duchowy, który ma im na cały rok wystarczyć. Znudzony wreszcie mieszczuch, dla którego noc przepędzona w domu stanowi stratę drogiego czasu, spieszy na maska-

radę dla zobaczenia znajomych, zebrania plotek lub w najgorszym razie dla tego aby mu nogi podeptano i pognieciono boki. Gdy go jedno i drugie nie spotka, wpada w melancholję i narzeka na brak przyjemności w mieście; ożywia się — gdy go dobrze potrąca, a jest dopiero prawdziwie szczęśliwym, gdy mu kałozie i palety ukradną. Wówczas bowiem może się martwić, kłąć i pozować na bohatera wypadku, o którym całe miasto rozprawia.

O północy obszernie sale reutowe były pełne masek, fraków, muzyki, szmeru nóg, fałszywych i prawdziwych głosów, światła — a nadewszystko gorąca i zaduchu. Pod chórem, na którym grzmiała i huczała muzyka, kilkanaście par przebranych w najstarsze kostjmy *corps de balletu*, tańcowało kadryla napróżno usiłując mu nadać choć szczyptę kankanowego pieprzu. Obok nich utworzyła się jak zwykle gromada gapiów, którzy zachęcali tancerzy do energiczniejszych skoków, lub powtarzali zarówno tłuste jak i oklepane koncepty, śmiejąc się z nich jak ludzie, którzy w braku uznania ogólnego, sami przynajmniej pragną sobie oddać sprawiedliwość.

Po za obrębem tego koła, tłoczyły się ciągle ruchome i nieprzerwane szeregi osób płci obojczy w maskach i bez masek maszerujących żółtym krokiem. Jedne z szeregów tych ciągnęły przez środek sali do drzwi wschodnich, inne do zachodnich; od chóru do okien i od okien do chóru. Inni obchodzili salony dokoła zgodnie z biegiem słońca lub też w kierunku wprost przeciwnym. Zmęczeni siadali na krzesłach i kanapach umieszczonych pod ścianami; głodni podążali w kierunku bufetów. Każdy miał jakąś parę, każdy rozmawiał, intrygował, usiłował intrygować lub wdychał do tego aby go zaintrygowano.

Intryg jednak było bardzo nie wiele, a jeszcze mniej

ktami i cyframi szczegółowo, że jeżeli w roku bieżącym nie przystąpi Towarzystwo do budowy właściwego, stałego domu administracyjnego to nie podobna będzie więcej przyjąć chłopców jak 45, kiedy po wybudowaniu takiego domu, można ich pomieścić będzie 120. Dzisiejsze bowiem urządzenie ku hni, piekarni, pralni, lazaretu, celki więziennej, mieszkań dla służby, magazynu, spiżarni, i t.d. było przygotowane tymczasowo w jednym domku, myśląc tylko na początek o 15 chłopcach. Przyjmując zaś większą liczbę, pokazują się niedogodności, któreby mogły nieporządek wprowadzić w regularnym biegu zakładu.

Delegacja komitetu, mając sobie już ten wniosek Zarządu poprzednio przedstawiony i dostatecznie wymotywowany, poparła go obecnie gorąco, i komitet zgodził się też jednomyślnie na rozpoczęcie budowy stałego domu administracyjnego w Studzieniu, zaraz z wiosną tego roku, ażeby przynajmniej w 1878 roku już rozszerzyć można liczbę kolonistów osady i zadość uczynić potrzebie szerszego pożytku w kraju.

Finansowe sprawozdanie o obrotach funduszu Towarzystwa w roku 1876 zawiadomiło, iż dochodu w upłynionym roku było 16,571 rs. 16 kop. a rozchodu 6,264 rs. 29 1/2 kop. z których na ogólną administrację Towarzystwa 1,888 rs. 4 1/2 kop. a na osadę Studzieniec 4376 rs. 25 kop. W tym ostatnim wydatku mieszczą się różne koszty instalacyjne, zagospodarowania, oraz niektóre jeszcze wypłaty kosztów budowlanych z roku 1875 pozostałych.

Fundusz Towarzystwa na 1-go stycznia 1877 r. przedstawiał: rezydent w gotowiznie 10,023 rs. 28 1/2 kop. i kapitał 30,000 rs. listami zastawnymi deponowany w Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Znaczną część tego funduszu przyjdzie jednak wydać na budowę domu administracyjnego, oprócz zwykłych rocznych wydatków, których etat przypuszczalny na r. 1877 zatwierdzony został przez komitet w wysokości 15,334 rs. 15 kop.

Położenie instytucji osad rolnych jest tego rodzaju, że jeżeli ma przynieść prawdziwy pożytek, to musi się rozwijać w zupełności. W połowie drogi zatrzymać się nie może, bo szkoda by było kilkoletniej pracy i kapitału zakładowego dla kilkudziesięciu wychowanków. Musi więc co najrychlej dojść do swego całkowitego rozwoju t.j. mieć 150—200 chłopców w swoich murach.

Ażeby to zaś mogło nastąpić, trzeba żeby społeczeństwo podtrzymywało tak dobre i piękne początki tej sprawy. Dużo jeszcze potrzeba funduszy na jej dokończenie, a co najważniejsze na ciągłe jej potem utrzymanie.

Tymczasem dowiedziano się z odczytanego sprawozdania, że w r. 1876 zaledwo połowa zapisanych Członków, którzy własnoręcznie deklaracje złożyli i przyrzekli płacić 6 rs. rocznie, tego zobowiązania, dobrowolnego wprawdzie, ale zawsze *zobowiązania*, nie spełnili. Ze składek było mianowicie tylko 7290 rs. zamiast oczekiwanych 13,422 rs. tj., że *nie zapłaciło 1026 osób!*

Największe zaległości ciążyą na prowincji, pomimo usilnych starań Członków korespondentów Towarzystwa po powiatach. Ciężki rok usprawiedliwia może

ten stan po części, — ale jest on także spowodowany i owym zwyczajnym u nas brakiem wytrwałości i akuratności. A jak tu może się rozwinąć i utrzymać instytucja wprowadzona w życie, jeżeli nie będzie mogła liczyć na rzeczywistnienie swego dochodu na który rachuje i do którego się powinna stosować?

Komitet po wysłuchaniu sprawozdań wyraził szczerze uznanie Zarządowi Towarzystwa i jego Przewodniczącemu za prowadzenie pomyślnie interesów, i zaprosił wszystkich obecnie w Zarządzie zasiadających aby i na r. 1877 pozostali, a mianowicie: prof. Uniwersytetu Dra A. Białeckiego, jako Przewodniczącego w Zarządzie i Zarządzającego interesami Towarzystwa, — b. Sędziego b. Sądu Appellacyjnego Stumera jako pomocnika Zarządzającego interesami Towarzystwa; prof. Uniw. Dra Miklaszewskiego, p. Kolnarskiego Ludwika jako Członków Zarządu, oraz pp. Emeryka Paprockiego i Henryka Jaszowskiego jako Członków współpracowników Zarządu.

Do Delegacji Komitetu na 1 półrocze roku 1877 wybrani zostali ci sami co dotąd, a mianowicie: pp. Ludwik Górski, Jan Papłoński, Walenty Gorczyński i Aleksander Moldenhawer.

Do Komisji rewizyjnej rachunków i ksiąg Zarządu za rok 1876 pp. hrabia Józef Zamojski i Stanisław Karski.

— Oto lista alfabetyczna Pań, które łaskawie podjąć się raczyły obowiązków Gospodyń i Opiekunek *balu*, na korzyść ubogich pod opieką Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności zostających w salonach Resursy Kupieckiej w dniu 26 stycznia (7 lutego) b. r. o godz. 9-ej dać się mającego: Panie z Józefowiczów Bauerfeind, Janowa Bersohn, Matiasowa Bersohn, z Hermanów Doktorowa Brzezińska, Jenerałowa Chrzanowska, z Zempickich Ciechomska, Anna z Kuników Chrząńska, Wiktorja Dudzewicz Doktorowa, Władysława z Borejszów Epstein, Marja Goldstand, z Tyków Adamowa Goltz, Zofja Grabowska Mecenasa, Ludwika Grosman, Matylda z Zabłockich Grotowska, Julja Gutman, z Rejchmanów Władysława Gutman, Bernardowa Hantke, Bronisława Heurich, Prezesowa z Aquilina Higersberger, Paulina Hoch, Senatorowa Edwardowa Hofman, Celina z Siemońskich Huba, Emilja z Krzywoszewskich Huba, Amelja z Chrystowskich Jacobi, Izidorowa Kaftal, z książąt Ozetwertyńskich Stanisława Karska, z hrabiów Ilińskich Kaszowska, Natalja Kempner, Bronisława Kijok, Ludwika Kisielnicka, Szambelanowa Olga Kosecka, Janowa Kraśewska, Marja z Wielogłowskich Krauze, Wiktorja Krzywoszewska, Natalja Kuks, Stefanja Leo, Paulina z Zabłudowskich Löwenberg, hrabina Hortensja Małachowska, z Mrozowskich Marczeńska, Helena hrabina Mikorska, Jenerałowa baronowa Minkwitz, z Naimskich Muszyńska, Michalina z Bienkowskich Ordega, Stanisława hrabina Ostrowska, Emilja z Szlenkerów Penkala, z Sierżputowskich Pęcherzewska, z hrabiów Kotzebue baronowa Pilar, Franciszka z Katerłów Podczaska, z Niezabitowskich Rodrygowa hrabina Potocka, Adamowa Portner, z Młodzianowskich Pruszyńska, Marja Puchalska, baronowa Amelja Radoszewska, Emilja Rentel, z Chrzanowskich

hrabina Reniker, z Kronenbergów Rosso Adwokatowa, Jadwiga z Wessłów Rzewuska, Ludomiła Sejdel Adwokatowa Kornelja Skupiewska, Paulina Staniławska, Doktorowa Henrykowa Stankiewicz, Jenerałowa Starynkiewicz małżonka Prezydenta miasta Marja Janowa Szlenker, Marja z Grosserów Szlenker, z Krenów Szwede, Ludwikowa Szwede, Emilja z Hochów Szwede, z Naimskich Waclawowa Szymanowska, Profesorowa Michałowa Szymanowska, Aleksandrowa Temler, Ludwikowa Thonnes, z hrabiów Zboińskich Turowska, z hrabiów Przędzieckich hrabina Walsowska, Marja z Tabęckich Wrotnowska, Ordynatowa hrabina Zamojska, z Mireckich Zawadzka.

Prezujący w Komitecie zabaw Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, ma zaszczyt podać najniejszem do wiadomości Szanownych Gospodyń i Opiekunek *balu*, w dniu 7 b. m. w Resursie Kupieckiej na korzyść ubogich dać się mającego, że pieniądze z sprzedanych biletów na tenże bal, mogą być oddawane albo tym respective Członkom Komitetu którzy je dregowali, albo mogą być odsyłane na ręce Prezującego go, mieszkającego przy ulicy Królewskiej Nr 37, mieszkania Nr 6, codziennie od godziny 11-ej do 12-rano.

BIURO INFORMACYJNE

o nędzy wyjątkowej, sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej. Tamka Nr. 25, posiedzenie 1 lutego.

Nr domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	U W A G I
6	Żytnia	Balon Anast.	Maż sparaliżowany, ona chotnica.
25	Piwna	Wieniawska H.	Maż w szpitalu, dzieci dr.
8	Samborska	Lewandowska	Wdowa dzieci drobnych
6	Samborska	Marja Chaj.	Maż chory, dzieci drobnych
36	St.-Miasto	Zakrzewski S.	Sparaliżowany.
42	Dzika	Sura Peregryc	Maż nieobecny, chora na głę dzieci drobnych
55	Czerlniako.	Plak Józefa	Wdowa dz. dr. 3 matka stała
6	Szczygla	Rybicka Elz.	Wdowa dzieci drobnych
67	Solec	Barabasz Ag.	Maż w szpitalu, ona chora da
10	Tamka	Gniadowiez Fr.	Niewidoma.
52	Chmielna	Laskowska E.	Maż w szpitalu dzieci dr. 3.
11	Sliska	Zajączkowski	Niewidomy.
60	Chmielna	Kozłowska Z.	Wdowa dzieci drobnych
7	Nowogrod.	Kaczorowska	Wdowa chora, dz. dr. 4.
6	Wronia	Pünke Marja	Maż w szpitalu dz. dr. 3.
25	Wronia	Korpala Ludw.	Wdowa dzieci drobnych

— Zarząd Warszawskiej Gminy Starozakonnych. Z procentów od legowanego przez niegdy Samuela Portera kapitału rs. 1500 przypadają w r. b. do rozdziału dwa wspania po rs. 30 dla wdów po upadłych kupcach wyznania inżesowego.

Osoby więc zyczące współubięć się o powyższe wsparwinny wniesić do Zarządu Gminy nie później jak do d. 1 Kwietnia r. b. podania na zwyczajnym papierze, z dołączeniem dowodów, przekonywujących że są wdowami po upadłych kupcach, a także świadectwa o moralnem prowadzeniu i znajdowaniu się w ubogim stanie, wydanego przez dwóch znanych i zaufania godnych kupców, których podpis zalegalizowane być winny przez właściwy urząd policyjny.

Wypłata przyznanych wsparć nastąpi dnia 6 (18) Kwietnia r. b., jako w rocznicę zgonu żony testatora Anny Portera na uczenie pamięci której legat w mowie będący uczyniony został.

dowcipu. Odrapani pielgrzymi i krakowiaci pożądlwie spoglądali na chustki i zegarki spokojnych obywateli, których ze swej strony zmiętoszone krakowianki gwałtem, aczkolwiek bezskutecznie, prosiły o kolację. Zrećność pajaców polegała na wytrząsaniu długimi rękawami, jowialny humor żydów manifestował się za pomocą okrzyku: „handel panowie, handel!“ a dowcip wszystkich w ogóle masek ograniczał się na sakramentalnych wyrazach:

— Znam cię bałamuciel... dużo nabroiłeś!... „Bałamut“ uszczęśliwiony tem, że go nareszcie ktoś zaczyna intrygować, wyszczerzał zęby, zasypywał maskę pytaniami i gotów był nawet historję swego życia opowiedzieć... Wszystko jednak napróżno!... Wszzechwiedzająca bowiem i prawdopodobnie bardzo uszczypliwa w swem przekonaniu maska traciła kontenans, a przyparta, jak to powiadają, do muru, — uciekała czempredzej na drugi koniec sali, przypuszczając zapewne że zmiana miejsca natchnie ją nieco głębszym dowcipem...

Krótko mówiąc, w salach redutowych, tak w tym, jak w zeszłym i pozaprzyszłym roku, panował niesmak i nuda. Każdy nieledwie uśmiech kończył się ziewaniem, które eleganci napróżno starali się glansowaniami rękawiczkami zasłaniać.

Wśród tłumu osób krawczyli i znajomi nasi z cukierni. Widziano tam i młodego adwokata, który z wyszukaną galanterją obsługiwał jakieś czarne i przysadziste demino, uważane przez jednych za matkę, przez innych za kochankę pacjenta. Widziano literata pana Romana, który z kapeluszem na tył głowy nasuniętym i rękoma w kieszeniach, — „studjował“ maskaradę, myśląc o dorobieniu do niej powieści. Widziano w innym salonie asesora, który chcąc uwolnić się od natężności „krakowianek“, każdej zbliżającej się

do niego z dziwnie zimną krwią proponował: aby mu kolację kupił!

Był tam i Lachowicz ziewający na głos bez ceremonji i Sielski, który z rumieńcem na twarzy i ogniem w oku śledził jakieś białe atlasowe domino. Patrząc na manewra te znajomi Sielskiego mówili, że on jeden dobrze się dziś bawi i że białe domino musi być niepospolicie piękna kobietą.

W czasie tego, grupa złożona z lekarza, podsejka i jakiegoś literackiego laika wpadła na Lachowicza. Od niefortunnego pojedynku upłynęło już kilka tygodni i ludzie o nim zapominali potrochu.

— Witamy pana Ludwika! wykrzyknął lekarz. Cóż to, jesteś na maskaradzie, w nowiuteńkim fraku?...

— Musiałem kupić frak, bo inaczej Towarzystwo Zachęty nie przyjąłoby na wystawę moich obrazów, — odparł Lachowicz.

— Z fraka wytlomaczył się! wtrącił podsejdek. Ale co pan robisz na maskaradzie?

— Studjuję koloryt, który najlepiej przypada do gustu naszej publiczności.

Do rozmawiających przystąpił w tej chwili asesor.

— Cóż asesorze, — zapytano go chórem, — jakże idzie?.. Upolowałeś co?..

— Tu nawet złodzieje kieszonkowi nie porobią interesów! odpowiedział zgryźliwy asesor. Wszystkie intrygi kwalifikują się do sądu poprawczego, a całe zebranie pod ostatnim psem.

— Za którego nawet podatku opłacać nie warto! wtrącił aspirant na literata.

— No, no! przerwał lekarz, — mówicie, że zebranie pod psem, a przypatrzcie się tej oto „białej damie“ — co za szyl!

— Posągowa postać! zauważył młody literat.

— Rączka arystokratyczna: wazka i długa... — Jak tegoroczny karnawał, — dorzucił asesor. — Ciekawym kto to jest? spytał podsejdek. — Widocznie ktoś „z towarzystwa“, — objął lekarz.

— Ale dla czego Sielski tak jej pilnuje?.. Ma mi zazdrosnego męża, któremu żona przez garderobę uciekła, — odezwał się znowu podsejdek.

— Domyślam się! mruknął przez zęby Lachowicz.

— Któż to?... kto?... zapytano jednogłośnie.

Do grupy zbliżył się djabeł w czerwonym kostiumie i w kapeluszu z rogami.

— Co panowie chcecie wiedzieć?... spytał przybyły.

— Przepyszny egzemplarz djabeła! wykrzyknął rozweselony aplikant literacki. Nie wiedziałem, w piekle utyć można!..

— Pan nawet w piekle nie utyjesz, — odparł djabeł, któremu nie podobano się to uwielbienie przybyłego okragłych kształtów.

— Czy umiesz intrygować, mój mały?... zapytał lekarz.

— Dla czego nie!.. Intryguję pana, ażebyś panu Goldflamowi oddał dwieście rubli, bo już dawno termin upłynął!..

— Tam do licha!.. mruknął podsejdek. Lekarz uśmiechnął się złośliwie.

— Oddam, — rzekł, — nawet w tej chwili, jeżeli pan Goldflam natychmiast weksel zwróci!..

— Tłusty djabeł pogardliwie machnął ręką.

— Cóż to, — odparł — pan doktor chce, ażeby maskarady chodził z weksłami meich dłużników? Musiałbym chyba czterokonnym wozem tu wjechać.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Wiadomości miejscowe.

== Podobno obowiązujące dotąd przepisy pasportowe zagraniczne mają być zmienione dla kupców.— Zmiana ta głównie ma polegać na tem, iż będą wydawane pasporty z kilkoma przejazdami. Udogodnienie to będzie rzeczywistym dobrodziejstwem dla handlujących, zmuszonych obecnie tracić wiele czasu przy każdym wyjeździe za granicę.

== Ś. p. Ksawery Rogowski, testamentem sporządzonym w Kaliszu, 15 go lutego 1875 r., z pozostałego po nim majątku, w sumie 87,000 rs., zapisał trzy tysiące rubli na ustanowienie stypendjum jego imienia i nazwiska, do uzyskania którego, stosownie do woli zapisodawcy, mają prawo uczniowie gimnazjum kaliskiego, niezamożni, odznaczający się dobrem sprawowaniem i będący wyznania rzymsko-katolickiego, głównie Rogowsy, w braku zaś tych ostatnich—Dziwulscy.

== Małgorzata Morawska, była nadzorczyń w b. instytucji wychowania pań w Nowej Aleksandrji, zapisała trzy tysiące rubli na ustanowienie stypendjum przy Cesarskim uniwersytecie warszawskim, pod warunkiem, że procenty od tej sumy włączane będą do funduszu stypendjalnego dopiero pocrawszy od 21-go listopada 1887 roku i że prawo do uzyskania tego stypendjum służyć będzie najuboższemu sierocie, odznaczającemu się pilnością i moralnym sprawowaniem się.

== Dowiadujemy, iż tutejsi lekarze pp. Stankiewicz i Frankenstein uzyskali pozwolenie na otwarcie zakładu leczniczego na choroby syfilityczne i skórne. Początkowo ma być urządzone 36 łóżek.

== Podana niedawno przez jedno z naszych pism wiadomość o śmierci głośnego w swoim czasie D-ra Medycyny Teodora Teobalda Triplina nie sprawdza się.

== Na dochód Osad Rolnych odbędzie się w przyszłą środę w Łodzi bal w sali Sellina. Urządzeniem balu zajmuje się miejscowy korespondent Towarzystwa Osad Rolnych.

== Na giełdę sobotnią nadszedł telegram od p. Ministra finansów donoszący, iż telegrafem upoważniono Izbę Skarbową do wypłacenia eksporterom tutejszym akcyzy za wysłany cukier za granicę.

== *Pet. Wied.* donoszą, że minister skarbu dozwolił na zmniejszenie kapitału zakładowego banku handlowego w Warszawie, gdy tylko ogólne zebranie akcjonariuszów zgodzi się na zwinięcie oddziału petersburskiego tegoż banku.

== W przeszły piątek, dnia 2 lutego w Sądzie Wojennym Warszawskim rozpatrywana była ciekawa sprawa powodu pojedynku, odbytego przez dwóch oficerów,

skutkiem którego była śmierć jednego z przeciwników. Pozostały zwycięzki przeciwnik, oficer dra-goński, stawiony przed Sądem skazany został na 8 miesięcy zamknięcia w fortecy—sekundanci zaś, zostali uwolnieni od odpowiedzialności sądowej.

== Autorem dramatu „Iwan Podkowa“ złożonego reżyserji Teatrów Warszawskich ma być Jerzy Hor-wath (podobno pseudonim).

== Wspaniałą premję dał *Tygodnik Ilustrowany* swoim prenumeratom za rok 1877. Jest nią artystycznie wykonana kopja „Sprzedaży amuletów“ znakomitego płótna Siemiradzkiego, które na filadelfijskiej wystawie zaszczytnie odznaczono. Przynać należy, iż kopja godną jest dzieła a pracownicy artystycznych zakładów Ugra na prawdziwe zasłużyli tu uznanie. Drzeworyt ciął Regulecki, drukował Stanisław Bleszyński.

== Ostatni zeszyt cyrkularza wydawanego przez tutejszy okręg naukowy zawiera przepisy egzaminacyjne dla urzędników chcących uzyskać świadectwo wymagane przez ustawę dla otrzymania pierwszej rangi.

== W dniu 4 lutego 1852 roku August Wilkoński, znany humorysta, zmarł we wsi Siekierki w Księstwie Poznańskim.—W dniu 5 lutego r. 1827 nastąpiło założenie nowej Resursy w Warszawie.

== Lista osób chcących wziąć udział w składkowej zabawie urządzonej we czwartek w Resursie Obywatelskiej, w skutku zbytznego napływu wczoraj już zamkniętą została.

== Wczoraj wieczorem omnibus kolejowy przy mijaniu się z drugim wykościł się na ulicy Marszałkowskiej. Niemalże trzeba było pracy ludzi i koni, ażeby wprowadzić na nowo omnibus na relsy i ułatwić mu dalszy ruch.

== Naczelnemu lekarzowi szpitala Starozakonnych w Warszawie Dr. Rosenthalowi w nagrodę zasług nadanem zostało dziedziczne szlachectwo. Bodaj czy nie jest to pierwszy u nas przykład nobilitacji otrzymanej przez wyznawcę Starego Zakonu.

== Bank Polski wyprzedaje drogą licytacji stare książki, przeważnie wydawnictwa Merzbacha.

== Wypada nam zaznaczyć nowy objaw rozwoju samorządu gminnego. Mieszkańcy gminy Brudno, do której należy Nowa Praga i Szmulowszczyzna, na odbytych onegdaj wyborach wójta gminy i podwójta, odrzucili kandydatów starających się o te posady przy pomocy hojnego poczęstunku—i pozbywszy się uprzedzeń do „szlachty“, zwrócili się do właścicieli większych posiadłości, jako dających większą gwarancję uzdolnienia, z prośbą o przyjęcie urzędów gminnych. Wybór padł na p. Emila Brühla, właściciela Szmulowszczyzny, i p. Antoniego Pancer, właściciela folwarku Lewinów. Pierwszy obrany wójtem, drugi je-

go zastępcą. Zgromadzenie gminne uradziło utworzyć komitet kontrolno-gospodarczy do zarządzania sprawami gminy, a do komitetu jednogłośnie powołani zostali: zobywatele: panowie: Supronowicz na prezydującego, Kurzyjamski, Żyznowski, Zbrzeziński i Grabowski na członków, oraz z włościan panowie: Matyczynik, Markiewicz, Maciejewski i Sosnowski.

== Zakład kumysowy prowadzony przez doktorów: Nowakowskiego i Przysańskiego doszedł widocznie do niepospolitego już rozgłosu, kiedy ze wszech stron świata zakłady lecznicze zgłaszają się doń o wskazówki i informacje. W roku zeszłym w interesie tym prowadził on korespondencję ze stolicą Kalifornji, niedawno znów otrzymał uprzejmą prośbę z New-Yorku o udzielenie szczegółów dotyczących urządzenia samego Zakładu i przysposobienia kumysu z mleka krowiego. Przyjemnie nam zanotować, iż zakłady nasze w ten sposób reklamują się za granicą.

== Donosiliśmy w swoim czasie o kradzieży dokonanej przez służącego, przedmiotem której były znajdujące się w kasie ogniotrwałej jego pana pieniądze w kwocie rs. 53,000. Szczęśliwym wypadkiem pieniądze w całości powrócone zostały prawemu ich właścicielowi, osadzony wszakże w więzieniu sprawca kradzieży po przekonaniu go o spełnionem przestępstwie — stracił zmysły.

== Do szczegółów, jakie podaliśmy o zabawie przygotowującej się na dochód Przytuliska, winniśmy jeszcze dodać, iż celem dopełnienia przygotowań koniecznych do zapowiedzianych występów koncertowych, nastąpi przerwa w zabawie i sala będzie zamkniętą pomiędzy 4-tą a 5-tą z południa. Dyrekcję koncertu wziął na siebie p. Statler. Jest myśl ażeby pomiędzy rozrywkami przygotowanymi dla dzieci zajęła także miejsce i prelekcja zastosowana do pojęcia młodocianego wieku. Główna trudność (jak zwykle w sali Ratuszowej) zachodzi z przygotowaniem bufetu, kuchnia bowiem jak wiadomo jest bardzo odległą od miejsca zabawy. Ma się zaradzić temu przygotowaniem przekąsek zimnych różnego rodzaju, a tylko buljon i paszteciki, wymagające mniej kłopotliwych przygotowań, które mogą być dopełniane na miejscu, będą podawane na gorąco.

== Pytają nas piękne panie, jak się wybrać należy na maskaradę z tombolą połączoną, a urządzaną przez p. Dobieckiego; czy w Dominach czy w tualecie balowej czy w charakterystycznych kostjumach?

Na to odpowiada p. Dobiecki jak następuje: „Każda osoba może być w masce lub bez maski; panowie w strojach balowych.“

Tu dodać możemy, iż zabawa zapowiada się bardzo świetnie i że wskrzesi ona pewno tradycję dawnych maskarad.

Protektorowie „Przytuliska“ krzątają się też gorliwie około zabawy na rzecz zakładu tego zapowiedzianej. Odbędzie się ona dnia 11-go b. m. w sali ratuszowej.

Teatr.

Zło ziarno, komedia w 3-ach aktach oryginalnie przez p. Kazimierza Zalewskiego napisana.

Bogusz ożenił się z wdową. Żonę swoją, poznał jeszcze wtedy, kiedy ją wiązały śluby z pierwszym mężem. Czy wciśnięty się do cudzego ogniska domowego, popychany był prawdziwym uczuciem, czy wnosił z zimnem wyrachowaniem pod dach gościny rozkładowy ferment niewiary małżeńskej,—niewiadomo. Dość, że śmierć mu usłużyła, bo zabrawszy pierwszego męża, niła go drugim mężem kobiety, której ręka o tyle była droższą, że kluczem od suto nabitej szkatuły, otwierała spragnionemu użycia kochankowi przystęp do świata wcale nie duchowych rozkoszy.

Przez sześć lat Bogusz był dla swej żony i dla swego dziecka mężem i ojcem kupionym za pieniądze. Człł, że ma do spełnienia pewne obowiązki społeczne, za które został zapłacony — uważał się za nabyty towar, zagłuszając samowiedzę tej ponizającej pozycji w hulankach z pasożytami i kretynami. Stan taki trwał, dopóki towar nie znalazł bodźca do buntu a bodźcem tym stała się miłość do własnej pasierbicy. Po jednej z takich karcianych orgji, w których dziesiątki tysięcy rubli przechodziły z jednej szulerskiej kieszeni do drugiej, nad ranem, kiedy znużona gra zgraja opuściła salony Bogusza, zjawiło się w nich niespodzianie szesnastoletnie dziewczę, powracające do rodziny po ukończonej zagranicznej edukacji. Śliczna pensjonarka nie zastaje nikogo prócz drzemiącego na kanapie młodzieńca, który nie przyjmował udziału w szulercie, a znużony się, zasnął marząc o nienarodzonej jeszcze miłości.

je, temu Pan Bóg daje“ znajduje Zbrodźki (tak się nazywa młody człowiek), coś czarowniejszego od wszystkich snów i marzeń — bo wonny pączek młodości, który w tej atmosferze cynicznych wyziewów rozwija się w cudzy kwiat pod technieniem miłości. Kochają się więc młodzi, a uczucie ich znajduje opiekę pod skrzydłem matki i sędziwego majora, wiarusa, patrzącego krzywem okiem na bezcelowe życie Bogusza i na towarzystwo, którym dom ucziwy zaludnia. Kochają się nieświadomi brudnych intryg, które koło nich snują pieczętarze, próżniaki i posagowicze; nieświadomi nieszczęśliwego uczucia, które urodziło się w piersi nawróconego hulaki Worazyłły, a przedewszystkiem nieświadomi pamiętności ojczyma trawionego od pół-roku nieuleczoną gorączką. Katastrofa wybucha na balu: Bogusz podstępnie oświadczenie Zbrodźkiego i zaślepiony zazdrością pod błahym pozorem wyzywa na pojedynek tego, kto mu chce wydrzeć skarb jego.

Walka będzie na śmierć — z jednej strony pierwsza, czysta, szlachetna miłość broniąca z całym poczuciem słuszności, praw do swego istnienia — z drugiej rozpacz rozbitka życiowego, chwytającego się uczucia, jako ostatniej deski ratunku. Bogusz spalił ze sobą mosty, bo przed chwilą serce żony zdeptał brutalną otwartością, — wyświecając przed nią, bez litości dotychczasowy swój w małżeństwie stosunek. Ale między walczącymi staje głos sumienia, obowiązku w osobie majora „Wszedłeś w życie jak wielu z teraźniejszej młodzieży, mówi mniej więcej w ten sposób stary wojak, wystudzony, bez acnych uczuć, bez szlachetniejszych dążeń, bez świętych celów, żyłeś dla użycia i dożyłeś tego, iż mam prawo nazwać cię podłym. Zabiłeś szczęście matki, nie dam ci zatruć przyszłości córki. Będziesz się strzelał, ale za mną, ja cie dotrąję, bo za-

Bogusz przyznaje, że jest owem *złem ziarnem* i postanowiwszy zniszczyć je własną dłonią, przykłada pistolet do serca, które ośmieliło się przemówić niedozwoloną mu mową, gdy wbiegający w tej chwili mały synek Bogusza wstrzymuje rękę samobójcy. Uścisk dziecięcia dokonywa tego, czego dokonać nie mógł surowy głos starca — ojczym błogosławi zakochaną parę, ojciec i mąż wraca do domowego ogniska, z którego, jak się należy spodziewać *zła ziarno* wymiotti do szczytu.

Taka jest osnowa nowej komedji pana Kazimierza Zalewskiego, przedstawionej poraz pierwszy w sobotę na scenie Teatru Rozmaitości.

Zanim sformułujemy sąd nasz o dziele komedjopisarza, niech nam wolno będzie przytoczyć zdanie Redaktora *Wieku* o krytyce teatralnej warszawskiej. W artykule drukowanym w *Wieku* po przedstawieniu Dworaków Niedoli, a ubolewającym nad brakiem i recenzentów tutejszych, określonego względem autora stanowiska estetycznego i psychologicznego czytamy:

„Niestety tych już nie godzi się pytać na jakim stanowisku w sądach swoich stoją, bo gotowiby odpowiedzieć z naiwnością bezwstydną, jaka ich cechuje; że stoją na stanowisku pewnej kłiki lub kliczki literackiej, lecz istotnie zbadać by należało czy w życiu swoim czytali coś więcej oprócz komedji Sardou i Augiera (rozumie się w przekładzie) i czy mają wyrobione pojęcie o tem co jest komedja a co dramat — co typ a co charakter — co kontrast dramatyczny — co farsa a co komedja. Spróbujcie tych ludzi wyegzaminować, choćby z 13 typów zasadniczych — z cech stanowczych komedji włoskiej — z genezy komedji o typach zbiorowych, — a trzymamy chętnie zakład sto przeciw jednemu, że na dzień dobry idąc, znowu...”

Bilety rublowe służą na wszystkie miejsca. Zabawa dla dzieci trwać będzie od 12-tej do 4-tej. Po 4-tej zabawa zawieszona zostanie na godzinę dla oczyszczenia sali i przygotowania jej dla koncertu i balu.

W sali ratuszowej mają się wkrótce rozpocząć odczyty, które w liczbie 12-tu urządził Tow. Dobroczyńności dla powiększenia swych funduszków. Udział w tych odczytach przyjęli pp. Dr. Benni, Grajner, Gregorowicz, Głowacki (Prus), Kraushar, Milicer, Peplowski, Dr. Lasocki, K. Żmiewski, A. Pląg, Dr. Wszebor. — Odczyty odbywać się będą co piątek wieczorem od godziny 7 1/2. — Pierwszy odczyt mieć będzie Dr. Benni dnia 16 Lutego. Bilety abonamentowe wejścia na 12 odczytów w pierwszych rzędach krzesel po rs. 6, a w następnych po rs. 3 kop. 60 — sprzedają księgarnie pp. Gebethner i Wolff, Sennewalda oraz C. Lewickiego.

We wczorajszym wielce urozmaiconym numerze *Nowin Niedzielnich* mieści się też piękny wiersz Marji Elzbiety i humoreska Prusa p. t. „Miłość ubożego młodzieńca.“

Od dni kilku na mieście ni to sanna, ni to droga kołowa. Używający lokomocji dorózką lub też sankami, mogliby śmiało w zabezpieczeniu życia i zdrowia uciec się do środków praktykowanych w dawniejszych czasach przez kurjerów rządowych, to jest ścisnąć się na drogę pasami, ażeby nie uleść zbyt technemu strząśnieniu. Dbajmy o zdrowie bliźnich!

Budżet szkół rządowych w m. Warszawie na rok 1877, wynosi rs. 41,607. Z tego przypada suma rs. 22,985 na 12 szkół elementarnych męzkich i 10 żeńskich; suma rs. 11,755 na 12 szkół niedzielno-rzemieślniczych; rs. 6,867 na 5 męzkich i 3 żeńskie szkoły elementarne dla dzieci starozakonnych.

Zwracamy uwagę Członków Towarzystwa Muzycznego na program odbyć się mającego w przyszłą środę 81-go wieczoru muzycznego, zamieszczony pod właściwą rubryką w dzisiejszym numerze naszego pisma.

Wczoraj około godziny 8 mej z rana przy rogu ulicy Ś-to-Krzyżkiej i Mazowieckiej pod Nr. 1 w domu hr. Ostrowskiego, zatliła się pod kuchnią belka. Zawiadomiony o tem oddział 3 ci z Nowego-Swiatu wysłał natychmiast swoich toporników, którzy po wyrabaniu tłącej się belki i części dotykającej do tejże belki ściany, ogień przytłumili. W ruchomościach żadnych strat nie było.

Komitet Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie podaje do wiadomości publicznej, iż w roku bieżącym w październiku urządzoną zostanie w lokalu Muzeum (przy placu Krasiańskim, Nr 3) wystawa czasowa ze wszelkich przedmiotów wyrabianych w kraju naszym przez kobiety. Przy tej wystawie przestrzegane będą następujące przepisy.

1) Osoba życząca przyjąć udział w tej wystawie, w deklaracji przesłanej do Kancelarii Muzeum, wy-

mienić zechce szczegółowo przedmioty jakie zamierza przedstawić na wystawie wraz z ich ceną, ile na nie potrzebować będzie miejsca i czy zamierza wystawić je we własnej szafce.

2) Przyjmowane będą tylko przedmioty odznaczające się dokładnością roboty, względną taniością, lub nowością pomysłu.

3) Osoby wystawiające swe wyroby, poprzestaną na miejscach, przez Administrację Muzeum wskazanych.

4) Na przedmiotach wystawionych zawieszane być mają kartki wskazujące cenę każdego przedmiotu.

5) Wystawa trwać będzie od 8 — 10 dni.

6) Dozwolonym będzie rozdawanie adresów, cenników, udzielanie objaśnień o sposobie wykonywania wystawionych przedmiotów, nakoniec sprzedawanie przedmiotów wystawionych, z warunkiem jednak zabierania ich aż dopiero po skończonej wystawie.

7) Kopjowanie, fotografowanie, branie miar i t. p. z wystawionych przedmiotów, bez zezwolenia właściwych wystawców nie będzie dozwolone.

8) Przedmioty przeznaczone na wystawę winny być dostarczone do Muzeum przynajmniej na dni 5 przed otwarciem wystawy.

9) Wszelkie koszty dostawiania i odwożenia przedmiotów wystawionych należeć będą do wystawców. Koszta assekuracji od ognia przez ciąg trwania wystawy, Muzeum przyjmuje na siebie.

10) Pozostawienie przedmiotów w lokalu Muzeum, po ukończeniu wystawy, będzie dozwolonym najdłużej przez dni 15; po upływie tego czasu wyroby, o które się wystawcy nie zgłosili, uważane będą jako oddane na własność Muzeum.

11) Osoby wystawiające swe wyroby, otrzymają bilety wolnego wejścia na wystawę, przez cały czas jej trwania.

Bliższa wiadomość o dniu otwarcia wystawy później ogłoszoną zostanie.

Komitet Muzeum ma nadzieję, iż w tej wystawie mogącej dać obraz produkcyjnych zajęć kobiecych, zechcą przyjąć szczerzy udział wszystkie osoby pojmujące znaczenie tego publicznego popisu dla rozwijającej się u nas pracy kobiet.

Na rzecz Tomboli złożyli: Regina Ber serwetkę szydełkową robotą — 5 kwitów na prenumeratę kwartalną „Gospodyni wiejskiej.“

W dalszym ciągu na urządzającą się Tombolę na korzyść ubogich pod opieką Warsz. Tow. Dobroczyńności zostających, znaczniejsze dary nadesłali.

Księgarnia pp. Gebethnera i Wolffa, 8 dzieł wysokiej wartości, razem tomów 15, a między niemi „Marja Malczeskiego“ w ozdobnej oprawie — p. M. Popławski właściciel piwnic Medokskich (hotel Saski), złożył powtórna ofiarę a mianowicie 5 pól butek wina szampańskiego.

Pralnia kapeluszy (Leszno Nr. 4) p. Kołodziejkiego, 5 asygnacji na pranie kapeluszy i 1 asygnację na arkusz waty pod kołdrę.

Złożyli w Redakcji *Kurjera Warszawskiego* B. K. rs. 25, Dr. M. rs. 2, W. J. rs. 1 k. 50, S. D. rs. 3, Kazia i Leonek D. k. 75, dla biednych robotników ze

tania. A przecież jeśli by nawet było wolno nie znać historii i zasad swej sztuki nawet autorowi dramatycznemu, który wszystko zastąpić może siłą talentu i intuicji artystycznej, to krytyk znać je musi i to znać gruntownie pod karą uznania go nietylko za niezdolnego ale co więcej nieuczciwego pismaka, który sprzedając niedołążne pióro pewnej redakcji, a sumienie pewnej klice, dyskredytuje prasę wobec publiczności — ubliża scenie polskiej, której z urzędu powinien być obrońcą — wreszcie wstrzymuje w biegu tak szczęśliwie w ostatnich latach kielkujący nasz oryginalny ruch dramatyczny, zniechęcając swemi brudnemi insynuacjami, nieposzanowaniem przekonani i talentu — autorów i artystów.

Autor artykułu, jak widzimy, nie popełnia błędu, który innym zarzuca, bo jasno, kategorycznie a przeźornie określa stanowisko pisarza do krytyka, który gani. Ponieważ jednak niema nic doskonałego na świecie, więc i w tych 29 wierszach zapomniano określić stanowiska autora do recenzenta który chwali.

Być pochwalonym przez krytykę, której odmówiło się uczciwości i kompetencji — rzecz to nieco kłopotliwa. Co tu zrobić z tym fantem? Chciałoby się być konsekwentnym i z bohaterską abnegacją utrzymywać dalej, że krytyk niema o niczem pojęcia, ale natura ludzka słaba jest, a pochwała nakreślona choćby „piórem niezdolnego pismaka“ zawsze jakoś tak usposabia, że się nie czuje potrzeby egzaminować go ani z 13 typów zasadniczych, ani z cech stanowczych komedji włoskiej ani z genezy o typach zbiorowych.

Otóż korzystając z tej słabości natury ludzkiej mogliśmy i autora „Złego ziarna“ w tak kłopotliwej postawić pozycji chwając jego nową komedję. Po-

wnych naszemu przekonaniu, ponieważ mamy obowiązki względem naszych czytelników — będzie nam w tym wypadku obojętnem co o zdaniu naszym pomyśli lub napisze autor, zaznaczamy więc, że „Złe ziarno“ wydaje nam się sztuką o wiele słabszą, od poprzedniego utworu p. Zalewskiego p. t. „Przed ślubem.“

Zaletą sztuk p. Zalewskiego bywa nie tyle pomysłowość, ile raczej zręczność w kombinowaniu sytuacji i efektów scenicznych. W „Złym ziarnie“ zdolność ta w mniejszym nierównie widnieje stopniem: autor goniąc za efektami opartymi na kontrastach popełnia niezręczności lub też przerachowywa się co dosiły efektu. W pierwszym akcie naprzykład zjawienie się u Bogusza dziewczątka pełnego naiwności, po wyjściu zgrai cynicznych pasożytów, dobre sprawia wrażenie aż do wejścia dziecka i zabawki z nim w koniki, — która w sztuce jest prawdziwie dzieciinną sprężynką, ale ma tę niezawodną własność, że ręce publiczności nieomylnie w ruch wprawia. Drugi akt słaby jest od początku do końca. Widz nie może się oswoić z cudacznym pomysłem karcianego przymierza czterech szubrawców zawartego we wspólnym celu zdobycia panny, i z trudnością zdaje sobie sprawę dla czego Boguszowie widząc się prawdopodobnie dość często, wybierają chwilę balu do odegrania sceny małżeńskiej na tle walca, który nietylko że chybia efektu, ale wyglądając jak automatyczne przesuwanie figurek w szopce. W trzecim akcie, bardzo piękną rozprawę między Boguszem a majorem, poprzedza długa i nudna scena hrabiego idioty z pieczeniarem (sekundantami Bogusza) urozmaicona tylko efektem komiecznym dość wątpliwego smaku, który na tem polega, że hrabia zmarznięty (dla czego?) zamiast postać do przednoko-

Zduńskiej Woli; W. N. rs. 1, W. S. rs. 1 k. 50, J. S. rs. 5, J. C. rs. 3, T. Werner ra. 3 dla nędzy wyjątkowej; bezimiennie rs. 2 kop. 34 na kościół na Grzybowie.

— Szanowny Panie Redaktorze! Nieprzyjęte przez p. Jana D. kop. 60, jako zwrot kosztów za bilety do teatru, składam na biednych według twego uznania. — Stały czytelnik *Karol R...ski*.

— Składam przy niniejszem rs. 1 na rzecz biura informacyjnego dla nędzy wyjątkowej, na intencję, aby talenty grupowania cyfr nie były zarazem dla nikogo, choćby nawet wyjątkowo, przypomnieniem gorzkiej ironji. — *N. N.*

— Pudełko do zapalek znalezione na Powązkach dnia 1 b. m., za udowodnieniem odebrać można w Redakcji *Kurjera Warszawskiego*.

— Za pozwoleniem Zwierzchności. — Na dochód ubogich pod opieką Warsz. Tow. Dobroczyńności zostających. We środę to jest dnia 26 Stycznia (7 Lutego) 1877 r. o godzinie 9-tej wieczorem w salonach Resursy Kupieckiej dany będzie *Bal*.

Bilety po rs. 2 oprócz u zaproszonych Gospodyń i Opiekunek balu, są do nabycia codziennie w kancelarii Warsz. Tow. Dobroczyńności w gmachu przy ulicy Krakowskie-Przedmieście od godziny 11-tej do 1-ej rano i od 5-tej do 7-tej po południu, tudzież w kancelarii Resursy Kupieckiej codziennie od godziny 5-tej do 7-tej po południu.

Bilety na galerje nabywane być mogą tylko w kancelarii Resursy Kupieckiej codziennie od godziny 5-tej do 7-tej po południu, a to po cenach: numerowane w pierwszym rzędzie po rs. 3, zaś numerowane w drugim rzędzie po rs. 2. Orkiestra grać będzie pod dyrekcją p. L. Lewandowskiego dyrektora orkiestry Warszawskiej.

Kontramarkarnia na rzeczy utrzymaną będzie przez służbę Teatrów Rządowych. Odzież wierzchnia i t. p. rzeczy przyjmowane będą w kontramarkarni za opłatą po kopiejek 5 od sztuki z góry aiszcząc się winną i wydawane będą nie inaczej jak za zwrotem takowych kontramarek.

Przy płaceniu w restauracji i bufecie uprasza się szanowną publiczność o żądanie cenników potraw, win i chłodzińców, które będą wywieszane w miejscach widocznych, będą się znajdować na stołach i oprócz tego każdy służący posiadać je będzie przy sobie.

Tylko cenniki *poswiadczone* są obowiązujące.

— *Wdowie D.* — Nie możemy dać pani odpowiedzi.
— *Panu Kersakowi.* — Zakomunikowaliśmy panu *Strzeleckiemu*.

NEKROLOGJA

+ Za spokój duszy s. p. Władysława hrabiego *Ordynata Krasiańskiego*, w dniu 6 b. m. i r., to jest we Wtorek, jako w czwartą rocznicę śmierci, odprawiać się będzie *Żałobne Nabożeństwo* w kościele Ś-go Krzyża, o godzinie 10 i pół z rana. — 1853 —

+ W dniu 6 b. m. to jest we wtorek, o godzinie 9-tej rano, w kościele powązkowskim, odprawioną zostanie *Wety-*

Od zakończenia tragicznego ratuje sztukę — znowu dziecko. Pan Zalewski nadużywa dzieci — jest to wprawdzie z publicznością gra na pewne, ale trzeba w niej zachować miarę, tem więcej jeżeli, jak w tym razie, spóźnienie się malca o sekundę mogło spowodować katastrofę, a autorowi który chętnie powołuje się na zasady, wiadomo zapewne, że wdanie się przy padku dozwolonym jest tylko w zawikłaniach komicznych, dramatycznej zaś sytuacji, traf rozwiązywać nie powinien.

Sztuka ma niezaprzeszone pigłności. Zaliczamy do nich: przybycie Marji i rozmowę jej ze Zbrodźkim podniesioną czarującą grą panny Popiel; krótką scenkę miłosną na balu w akcie drugim, i narazcie scenę między Boguszem a Majorem, do której tak było pilno dopłynąć autorowi, że dobry pomysł miłości ojczyzny do pasierbicy, niedostatecznie wyzyskał ani rozwinął pozostawiając przeto *dans le vague* sam charakter Bogusza. Wogóle w traktowaniu głównych bohaterów, autor troszczył się tylko więcej o majora i o Marję — Zbrodźki, Worszyio i Amalja pobieżnie są jakoś szkicowanemi, natomiast widzimy pewną staranność rysunku w figurach epizodycznych (z wyjątkiem hrabiego *Fajtaszki* nie istniejącego nigdzie na świecie) które zawadzają raczej aniżeli znaczą coś w akcji.

Sztuka grana była wybornie, wzięty w niej udział najlepsze siły naszej komedji *Zółkowski, Królikowski, Rapacki, Leszczyński, Tatarkiewicz, Szymanowski, Wolski, pani Rakiewicz* i panna *Popiel*. Wśród tego koncertu trzy świetne nuty: *Zółkowski, Królikowski* i *Popiel* dominujący stanowiły akord.

wa dusze Wiktorji i Wojeiecha Osieckich, a to z legatu przez niegdę Juljanę z Lutyńskich Osieckę uczynionego, o czym Nadzór Cmentarza interesowanych niniejszem zawiadamia.

—1846—
 W dniu 7 b. m. i r., to jest we Środę, jako w rocznicę śmierci s. p. Stanisława Radwana, alumna Seminarjum warszawskiego, odprawionem będzie w kościele Panny Marji na Nowem-Mieście, o godzinie 10 i pół rano, Nabożeństwo żałobne, na które pozostała Rodzina zaprasza Krownych, Przyjaciół i Znajomych.

—1855—
 S. p. Walery Winkler, b. kupiec, członek Archikonfraterni Literackiej, w dniu 4 b. m., w wieku lat 53 zakończył życie. Brat z siostrą i familją, zaprasza Kolegów, Przyjaciół i Znajomych, na żałobne Nabożeństwo w dniu 7-ym b. m., to jest we Środę, o godzinie 3-mej z rana, w kościele Ś-go Antoniego przy ulicy Senatorskiej, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godzinie 4-tej po południu, na cmentarz Powązkowski odbyć się mające.

—1869—
 Telegrafem otrzymujemy wiadomość, że w Raciążu w g. Płockiej, przed kilkoma dniami umarła s. p. z Nowakówskich Trebicka, w 70 roku życia, wdowa po niegdę b. Urzędniku Wydziału Przemysłu i Kunsztów w b. Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, niegdę właścicielka jednego z największych majątków w Płockim, wsi Drozdowa, w którym przed wieloma laty pierwsza w naszym kraju, na próbę przez jej rodziców, założoną była cukrownia.

—1863—
 Zofia Zaleska, córka Urzędnika Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, po ciężkiej chorobie zmarła dnia 4-go b. m. Wyprowadzenie zwłok na cmentarz Powązkowski, odbędzie się we Wtorek dnia 6 lutego, z domu Nr 2, przy ulicy Marjańskiej, o godzinie 4-tej po południu.

—1830—
 Donoszą nam z Ciechanowskiego, iż w dniu 1-szym b. m., w majętności syna swojego, przeżywszy lat 92, zmarła s. p. Marja z de-Tillych Ciemniewska, wdowa po s. p. Ciemniewskim, właścicielu dóbr i b. Prezesie b. Rady wojewódzkiej Płockiej, —zaczna i powszechnie szanowana, w całej okolicy, matrona.

—1865—
 W dniu wczorajszym zasnął snem wiecznym Bogdanek Leitgeber, syn Władysława i Heleny Leitgeberów. Wyprowadzenie zwłok Bogdanek, z kościoła Ś-go Krzyża na cmentarz Powązkowski, nastąpi w dniu 6 lutego t. j. we Wtorek, o godzinie 2-giej po południu.

—1818—
 Dnia 27 grudnia r. z., odprowadziliśmy do grobu śmiertelne szczątki s. p. Wincentego Juliana Ślizowskiego, urzędnika Magistratu. S. p. Wincenty, urodzony r. 1823 w Warszawie, odznaczał się w ciągu niezbyt długiego życia ową starożytną mędrą prawością, niezamieszkaną dolegliwego ubóstwa nieskalanej. W pierwocinach młodości wykazywał niepospolitą w naukach humanitarnych postępy. Zarwarszy związki małżeńskie, przejęty chwalebniemi staro-greckimi etykami maksymami, tudzież onem rzadkiem już dzisiaj poezuciem obowiązków społecznych, rozpoczął czernisty żywot pracowitej pracy, zawsze na usługi bliźnich oddany. Zmarły należał do tych rzadkich ludzi, którzy ażebykolwiek myśli swej nie przelewali na papier, atoli świetnie głębokim moralnej natury człowieka poglądem. Cichy i skromny, zadawał sobie szczerze potrzebę życiowych użytków, tudzież spokojem i umiarem, przedstawiał obraz mędrca nie tegoczesnej już pensji. Skonał w skromnem otoczeniu najbliższych, ubogi, opuśczeni, ale pełen prawości.

—1809—
 W dniu 3 b. m. pobłogosławiony został w kościele Przemienienia Pańskiego związek małżeński p. Edwarda Kremky Wspólnika Domu Komissowego pod firmą W. Kremky i Sp. w Warszawie, z panną Wandą Linowską, córką PP. Romana i Bronisławy z Grabczewskich małżonków Linowskich.

—1809—
 Po uzyskaniu błogosławieństwa kościoła, nowożeńcy wraz z gronem najbliższych osób z rodziny i przyjaciół, udali się do mieszkania rodziców panny młodej, gdzie ze szczerą gościnnością podejmowani byli. Uroczysty też obchód podniesiony został, życzącą obecnością krewnych i z dalszych stron kraju przybyłych.

Wiadomości Polityczne.
 Rokowania pokoju, we między Serbią a Portą nie postąpiły, jednakże i zerwane nie zostały. Wszelkie pogłoski o szkopolach, jakie krążą po dziennikach zagranicznych zbijają się tem, iż do soboty Dr Zukicz i Aleksander pasza raz jedyny z sobą się porozumiewali. Jak wiadomo Serbja uczyniła rozpoczęcie układów zależnym od oświadczenia Porty, jakiej natury mają być owe żądane rekojmie; do tej chwili urzędownie nie odpowiedziała Porta w tej kwestji, a zatem nie mogła Serbja wydać jeszcze Zukiczowi pełnomocnictwa do traktowania w sprawie pokoju.
 Nie ulega wątpliwości, iż Turcy chcieliby wrześnieowe warunki pokoju postawić serbom, lecz uprzedzone o tem mocarstwa traktatowe, poufaie doradziły Porcie występować urzędownie z takimi wymogami.
 Rosticzy widział się zmuszonym zawezwać pomocy

tylko do zobowiązania nie rozpoczynania w pewnym czasie wojny bez zezwolenia zwierzchnictwa Porty. Serbja miała znowu zapytać Rossji o radę, która jak się spodziewają będzie za uzyskaniem pokoju.

Warunek, jaki ma być postawionym przez Turcję, byłby nawet pod pewnym względem dogodnym dla Serbji, gdyż umożliwiłby ks. Milanowi rozpuszczenie większej części stałej armii, przez co w kraju dałby się jaki taki ład zaprowadzić.

Telegram z Konstantynopola donosi, iż Porta wysłała okólnik do swoich reprezentantów zagranicą z uwiadomieniem, że Hercegowina przestała być samodzielną prowincją dla przyczyn administracyjnych i napowrót z Bośnią połączoną została.

Z trzech sandżaków w Rumelji, (Prizrend, Niż i Uesküb.) utworzyła Porta nową gubernię Kosowską, o której wspominaliśmy poprzednio, pod zarządkiem greka Wassy-effenoiego.

Fikcyjna nota ks. Górczakowa stanowi ciągle jeszcze przedmiot polemiki w prasie zagranicznej. Korrespondent paryski do „Ind. bel.“ zapewnia, iż do 1 b. m. ks. Orłów żadnego aktu tego rodzaju nie otrzymał. Kanclerz ma zamiar wyczekać powrotu gen. Ignatiewa do Petersburga i dopiero za porozumieniem się z Najjaśniejszym Panem wysłać pewne polecenia do ambasadorów rosyjskich przy dworach reprezentowanych na konferencjach.

Z Petersburga zaprzeczają pogłosce o zamiarach zaciągnięcia nowej 200milionowej pożyczki dla Rossji. Rząd rumuński upoważnił drogą telegraficzną swoich zagranicznych agentów do oświadczenia, iż wszelkie perjdycyckie rozsiewane wieści o rzekomych układach i traktatach Rumunji z Rossją nie mają najmniejszej podstawy.

W razie, gdyby wojska rosyjskie Prut przekroczyły i do kraju weszły, Rumunja słuchając rady Niemiec nie sprzeciwi się im, jeżeli Europa temu nie zaoponuje. Udziału w ewentualnej wojnie nie weźmie żadną miarą. Co najwięcej Rząd rumuński zawrze umowę z naczelnym dowództwem armii rosyjskiej względem zastrzeżenia interesów tej części kraju, którą wojsko maszerujące zajmie.

W Austrii kwestja bankowa jeszcze zajmuje ministrów i dużo czasu bezskutecznie zabiera na ciągłe obrady.

Z Rzymu zaprzeczają pogłosce rozpuszczonej na giełdzie paryskiej i brukselskiej o śmierci papieża.

TELEGRAMY.

Warszawa dnia 4-go Lutego.

Brindisi 2 go.—Jenerał Ignatiew przybył tu na pokładzie parowca rosyjskiego. Jutro dalej jedzie.

Konstantynopol 3 go.—Porta objawiła Czarnej Górze skłonność prowadzenia układów na podstawie status quo ze sprostowaniem granic. Konstant-pasza mianowany pełnomocnikiem do układów.

Wiedeń, 3 lutego. Polit. Corr. dowiaduje się, iż odpowiedź Porty na żądanie Serbji co do przytoczenia wymaganych rekojmii wypadła w taki sposób, że rząd serbski na razie nie może prowadzić dalej układów, gdyż owe rekojmie, których się Porta domaga czynią iluzorycznym ofiarowany przez nią samą status quo ante. Donosi też Polit. Corr. z Bukaresztu: „Rząd rumuński polecił świeżo agentom swoim zagranicą zaprzeczać pogłoskom o mniemanym rosyjsko-rumuńskim traktacie przymierza. Nie może być żadnej mowy o udziale Rumunji w ewentualnej akcji wojennej rosyjskiej.“

Zemlin, 3 lutego. W kołach dyplomatycznych zapewniają, że Porta jest gotową udzielić Serbji szerokie ustępstwa, jeśli ta zobowiąże się do zachowania ścisłej neutralności na wypadek wojny rosyjsko-tureckiej.

Wczoraj wieczorem przybył do Białogrodu ze Stambułu angielski konsul jeneralny White, który przywiózł podobno z sobą tajne propozycje wielkiego wezyra. Przybył tam również nowy konsul angielski. Dziś nadeszło do Białogrodu ośm batalionów ochotników z nad Dryny, przeznaczonych do Kładowy.

Warszawa, dnia 5-go Lutego.

Petersburg, 4-go.—Goniec urzędowy drukuje depeszę ks. Górczakowa z dnia 19 (31) stycznia r. b., do ambasadorów rosyjskich w Berlinie, Wiedniu, Paryżu, Londynu i Rzymie. W depeszy tej powiedziano, że od samego wystąpienia na jaw przesilenia na Wschodzie, przyszła do skutku między mocarstwami europejskimi zgoda, która objawiła się przedstawieniem Porcie propozycji na konferencji. Porta propozycje odrzuciła, akcja dyplomatyczna okazała się bezowocną. Rząd rosyjski, zaczem określi sposób postępowania, jakiego będzie musiał się chwycić, pragnie pierwiej wiedzieć co powiedzą na odmowę Porty gabinety zagraniczne.

Bukareszt, 4-go.—Przesilenie ministerjalne, które tu wynikło, nie zostaje w żadnym związku z zewnętrzną polityką rządu.

Zemlin, 4-go.—Niema dotąd żadnego nowego szczegółu o układach pokojowych. Porta albo jeszcze nie odpowiedziała, albo odpowiedź tę trzymając tu w tajemnicy. Wczoraj wieczorem wyprawiona została wielka uczta na cześć odjeżdżającego dowódcy dywizji rosyjskiej Mezeninowa z udziałem ministrów. Przedtem oficerowie innych narodowości, służący w brygadzie rosyjskiej, doręczyli Mezeninowowi adres pożegnalny. Dziś przy odjeździe obecnymi byli minister wojny, adjutant księcia i honorowa kompanja wojska z muzyką. Pułkownik Mezeninow miał długą pożegnalną mowę do obecnych. Pewna część oficerów odjechała także z powrotem do Rosji.

Dramat w Jardin des Plantes.

Jardin des plantes w Paryżu najczęściej zwiedzany bywa przez matki i bony z dziećmi. Zdarzyło się w tych dniach, że jedna z takich bon służąca u niejakich państwa Berthier, chcąc ażeby dziecko poruczone jej do dozoru przypatrzyło się dokładnie niedźwiedziom białym, posadziła je na balustradzie okalającej fosę, w której pomieszczone są te drapieżne zwierzęta. I w chwili kiedy bona odwróciła się żeby do kogoś przemówić, dziecko przechyliło się i wpadło w fosę.

Obecnych ogarnęło przerażenie; niedźwiedzie widząc, że im jakiś łup z góry spada, rzuciły się ku dziecku, ale wstrzymał ich straszny krzyk, który wydałi wszyscy przypatrujący się tej scenie.

Przestraszone tym krzykiem niedźwiedzie cofnęły się, ale trzeba było pomyśleć o środkach wydobycia dziecka, a żaden nawet ze służby ogrodowej nie śmiał narażać się na śmierć pewną przez zejście do fosy.

Wówczas znalazł się odważny jakiś robotnik, który po drabinie przez posługacza zwierzał mu dostarczonej, wszedł do dołu. Na ten widok niedźwiedzie zrobiły znowu poruszenie, jak gdyby chciały się rzucić na przybysza, ale drugi krzyk je powstrzymał.

Robotnik wyniósł dziecko z fosy i oddał zrospaczonej bonie.

Dziecko ma złamaną rękę, ale żadne niebezpieczeństwo mu nie zagraża; bona zaś jest śmiertelnie chora, wpadła w obłąd gorączkowy i zdaje się jej ciągle, że widzi niedźwiedzie pożerające dziecko.

Odważny robotnik po dopełnieniu szlachetnego uczynku skrył się w tłumie i nie można było go odszukać, ani dowiedzieć się o jego nazwisku.

Kursa giełdy warszawskiej. — Dnia 5-go Lutego 1877 roku.

W e k s l e.	Dopełnione tranzakcje.		Z końcem giełdy.	
	żądano	placono	żądano	placono
Berlin á vista z krótkim terminem (2 dni) 30 marek . . .	118.20—27½	118.35	118.20	—
Londyn 3 mies. " " za 1 f. st.	8.05	8.06	—	—
Paryż 8 dni " " za 300 fr.	—	97.45	—	—
Wiedeń 8 dni " " za 150 fl.	98.32½	98.55	—	—

Papiery publiczne.	Dopełn. tranzakcje.	Z końcem giełdy.		Akcje i obligacje.	Dopełn. tranzakcje.	Z końcem giełdy.	
		żądano	placono			żądano	placono
Oblig. Skarbowe rs. 100 . . .	—	—	—	Akc. wiel. tow. Ros. kol. żel. za rs. 125.	—	—	168 75
4% L. zast. 3 okr. ser. I i II . . .	—	96.	—	Akc. dr. żel. War.-W. rs. 100 . . .	—	—	—
5% L. z. nowe z r. 1869 duże . . .	91.80	92.	91.60	Akc. dr. żel. War.-B. rs. 100 . . .	—	—	—
" " małe	—	92.	91.60	Akc. dr. żel. War.-Terespols. . . .	—	122.	—
Listy "zast. m. War. serji I . . .	—	85.50	85.10	Akc. dr. żel. Fabr.-Łódzkiej. . . .	—	102.	—
" " serji II	83.70—80	83.85	83.55	Akc. Banku Hand. w Warsz.	—	235.	—
Listy z. m. Łodzi serji I i II . . .	—	—	—	Akc. Banku Dyskont. w War.	—	235.	—
4% Listy Likwidacyjne duże . . .	81.10—20	81.35	81.	Akc. Banku Handl. w Łodzi	—	—	—
" " małe	81.10	81.25	80.95	Akc. War. Tow. ub. od ognia	—	—	—
Bil. Banku Ces. ser. I, II i III . . .	—	96.	—	Akc. War. Tow. fabr. cukr.	—	235.	—
Ros. Poż. Premjowa z r. 1864 . . .	—	190.	—	Akc. T. fabr. cukru Józefów	—	—	—
" " z r. 1866	—	191.	—	Akc. T. Lälpop Rau i Loew.	—	—	—
5% Listy zastaw. rosyjskie	—	103.75	103.25	—	—	—	—

Wartość kuponów od listów zastaw. 47½, nowych 56½, zastawnych m. Warszawy ser. I i II 172½, m. Łodzi 130½, listów likwidacyjnych 71½, obligów skarb. 137½, pożyczki prem. I-ej emisji 30½, —II-ej emisji 197½.

STAN POWIETRZA.
Dziś rano zimna at. 2.0, w południu ciepła 1.0. Barometr: 766 (Odmiana)
Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą stóp 2 cali 0.

TEATR WIELKI.
Dziś: *Trubadur.* Jutro: *Romeo i Julja.*
TEATR ROZMAITOŚCI.
Dziś: *Złe Ziarno.*

Za pozwoleniem zwierzchności.
WARSZAWSKIE Towarzystwo Muzyczne PROGRAM:

- 81-go Wieczoru Muzycznego**
w Środę d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1877 r.
Część I-sza:
1. a) „Benedictus“ z towarzyszeniem mełodykonu **S. Moniuszko.**
b) „Adjutor“ **L. Cherubini.** odśpiewa chór amatorski Towarzystwa Muzycznego.
2. *Arja z opery Faust* **L. Spohr.** odśpiewa Panna *Anna Schwarzenberg.*
3. *Drugi koncert* (op. 40, D minor). na fortepian z towarzyszeniem kwartetu smyczkowego w zwiększonym komplecie i drugiego fortepianu **F. Mendelssohn.**
a) *Allegro appassionato* e *Adagio.*
b) *Finale.*
wykona Panna *Melania Więckowska.*
Część II-ga:
4. „W łódce“ chór z towarzyszeniem kwartetu smyczkowego w zwiększonym komplecie i fortepianu **J. Raff.** odśpiewa chór amatorski Tow. Muzycznego.
5. a) „*Weśnie in a jawie*“ **A. Radwan.** b) „*Ukraińiec*“ **J. Komorowski.** odśpiewa P. *Juljan Jeromin.*
6. a) „*In der Nacht*“ (F. minor) **R. Schumann.** b) „*Spiew przy kołowrotku*“ z opery Wagnera „*Der fliegende Holländer*“ wykona P. *M. Więckowska.*
7. a) „*Smutny powrót*“ romans **J. Pae.** b) *Walc* z opery „*Romeo i Julja*“ **K. Gounod.** odśpiewa Panna *A. Schwarzenberg.* Melodykon ze składu fortepianów zagranicznych PP. *Gebethnera i Wolffa.* Początek o godzinie 8-mej wieczorem.
1—1 — 1783 —

Jest do sprzedania
DOM
parterowy, murowany, z ogrodem fruktowym i ważnym, objętości placu i ogrodu 1000 kwadratowych 3017, położony blisko dworca kolei żelaznej w Skierniewicach. Wiadomość u Właściciela K. Wiśniewskiego. —1791—1—3

SKRADZIONO
w dniu 4 Lutego 1877 roku, pomiędzy godziną 5-tą a 6-tą, pomiędzy innymi rzeczami: **Brosza i Kołczyki złota z koralami starego fasonu.**
Zegarek srebrny cylinder, używany, Numer 41,284.
2 Łyżki srebrne, próba 84.
1 Łyżka wazowa platerowana,
2 Lichtarze platerowane.
Upraszam Sz. Jubilerów i Zegarmistrzów o zwrócenie uwagi na powyższe skradzione przedmioty i o udzielenie wiadomości pod Nr 19-ty przy ulicy Kruczej, drugie drzwi z bramy.
1—1 — 1866 —

W zeszyli Wtorek, t. j. dnia 30 Stycznia 1877 r. na balu studenckim w Restauracji Kucharskiej zgubiono na galerji
Ubranie koronkowe
na głowę. Znalazca zechce oddać takowe na ulicy Włodzimierską Nr 12, mieszkania Nr 1,

Księgarnia B. Cassiusa
dawniej S. H. Merzbacha przy ulicy Miodowej Nr 14, otrzymała na skład główny
ZŁE ZIARNO
przez **Kazimierza Zalewskiego.**
Komedja w 3-ach aktach. Cena kop. 60, z przesyłką 66. Do nabycia we wszystkich księgarniach. 1—3—1864

Wydany Nakładem
Juljana Müllera,
ulica Senatorska Nr 18-ty, wprost kościoła Ś-go Antoniego.
Lew przebudzony
Mazur, przez Ksa. Syrowicza, cena kop. 30. Grywany w Dolinie Szwajcarskiej przez orkiestrę Sonnenfelda. 1—4—1814

Warszawski Forteczny ZARZĄD INŻYNIERSKI
podaje niniejszem do wiadomości, iż w dniu 1 (13) Lutego r. b. 1877 o godzinie 11 w południe odbywać się będzie na przedmieściu Pradze w bliskości rogatki Petersburskich, licytacja in plus, na sprzedaż 24 1/2 sześciennych sążni drow, pozostałych po rozebraniu dwóch szop, które służyły na Skład prowiantu. Dwa takowe sprzedawać się będą małemi partjami, w miarę tego, jaką ilość drow zechce kto zakupić. Przystępujący do licytacji żadnego wadium nie składają, tylko natychmiast po kupieniu drow, przypadająca kwotę w zupełności zapłacić są obowiązani. Cena jednego sążnia drow ustanowioną jest do licytacji na rs. 6 kop. 50.
1—3—1850

OBWIESZCZENIE.
Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że dnia 15 (27) Lutego i następnych dni 1877 roku, w gmachu jej (na stacji drogi żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację, różne skonfiskowane towary, w ogóle na rs. 500 oszacowane, a mianowicie: materje wełniane i bawełniane towary galanteryjne, a także trunki spirytusowe, po zakupieniu których, na przelanie ich, kupujący powinni mieć swoje naczyina.
—1831—1—3

Dyrekcja Dróg Żelaznych
Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej
Z dniem 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. opłata za przewóz cukrów w partjach po 5,000 kilogr. i więcej, przesyłanego z Warszawy lub z Aleksandrowa do Szczecina i Lubeki, pobierana będzie podług zasad klasy C taryfy Szczecińsko-Polskiej i taryfy Lubeko-Polskiej, w komunikacji zaś między Warszawą, z jednej strony, a Harburgiem i Geestmünde z drugiej strony, stosowane będą zasady klasy C taryfy Wschodnio-Niemiecko-Reńskiej, bez doliczania procentowego dodatku. 1—1—1829

Potrzebny jest
Nauczyciel
Niemieckiego języka, do udzielania lekcji na godziny. Wiadomość, Kanonja Nr 6, na dole. —1821—1—3

OSOBA
w średnim wieku wdowa, obeznana z handlem i gospodarstwem, zechce sobie przyjąć zarząd sklepu, Restauracji, lub gospodarstwem domowem. Ulica Elekoralna Nr 10, mieszkania Nr 18.—Tamże jest **Płaszcz** szopowy do sprzedania za rs. 15. —1826—1—3

Potrzebne są
PANNY
podręczne i do nauki, Ś-to Krzyzka Nr 4, 1-sze piętro. —1837—1—1

PANNA
uczciwa do robienia pończoch na maszynie, poszukuje miejsca. Wiadomość, Trębska Nr 9, główne schody, 2-gie piętro, dzwonek wyższy, od godziny 10 do 12 rano. —1851—1—4

Mogący złożyć 500 rs. kaucji, poszukuje
miejsca Rządcy Domu,
władza językiem polskim i ruskim. Adres pro-

Potrzebny jest
UCZEŃ
do Zakładu Jubilerskiego. Podwale Nr 11. —1785—1—3

Żądane jest
Dziecko do piersi,
do młodej mężatki. Ulica Czerniakowska Nr 98, mieszkania 34. —1788—1—1

Są do zbycia Kapitały,
rs. 800 i rs. 900 hipoteczne, na domach w Warszawie. Wiadomość, Krakowskie-Przedmieście Nr 8, pierwsze piętro. —1844—1—3

Mam zaszczyt donieść Szanownej Publiczności, iż objąłem
Restaurację przy ulicy Ś-to Krzyzkiej Nr 15 wprost Włodzimierskiej, gdzie dostać można **śniadań i obiadów** w każdym czasie, objady pojedynczo po 25 kop. a na abonament po 22 kop., oraz piwo bawarskie lagrowe i inne napoje, z czem polecam się Szanownej Publiczności.
Z szacunkiem
Marcin Bąkowski.
1—6—1813

Dyrekcja Najwyżej zatwierdzonego Towarzystwa Akcyjnego dla urządzania i utrzymywania publicznych Łazni i Pralni w Warszawie.
Ponieważ ogólne Zgromadzenie Akcjonariuszów celem zatwierdzenia rachunków i bilansu za rok 1876, z powodu niezebrania się dostatecznej liczby Akcjonariuszów, w dniu 10 (22) Stycznia r. b., nie przyszło do skutku, przeto w myśl § 25 Ustawy Najwyżej zatwierdzonej, naznacza się w tymże celu drugie ogólne Zgromadzenie ostatecznie na dzień 20 Lutego (4 Marca) r. b. na godz. 1 z południa w lokalu Dyrekcji Towarzystwa pod Nr 2621 A przy Nowym Zjeździe.
PP. Akcjonariusze pragnący wziąć udział w powyższem Zebraniu winni złożyć Akeje swoje w kantorze bankiera Stanisława Lesser przy ulicy Miodowej Nj 490/1 najpóźniej do wiecznie dnia 16 (28) Lutego r. b.
1—1—1823

Suknia balowa
z ciężkiej materji, roboty Hersego, mniej niż za połowę ceny, t. j. za rs. 90, do sprzedania. Ulica Długa Nr 21, mieszkania 5. —1832—1—3

Jest do sprzedania
Kawiarnia
za bardzo przystępną cenę. Ulica Krakowskie-Przedmieście Nr 111 nowy, wprost Zamku. —1784—1—3

NA CZAS KARNAWAŁOWY
znaczny zapas koszul męzkich zimowych, oxfordowych, kretonowych kolorowych, kretonowych białych, webowych i dzieciennych pranych
POLECA:
Skład Bielizny Gotowej Józefa Nathanblut
Senatorska 22, wprost kościoła Ś-go Antoniego.
CENNIK:

Koszule kolorowe z kretonu francuzkiego, prane, odznaczające się akuratacją w uszyciu starannem bardzo wykończeniem.
Cena pół tuzina **rs. 10 kop. 50.**
Koszule kretonowe białe prane, z cienkimi webowymi gorsami, bardzo starannie uszycie z mankietami pozwornymi.
Cena pół tuzina **rs. 11 kop. 40.**
Koszule płócienne i webowe prane **Szlązkie, Bielsfeldzkie i Hollenderzkie,** odznaczające się bardzo akuratacją robotą.
Cena pół tuzina **rs. 12 do rs. 36.**
Koszule męzkie z angielskiego Oksfortu w deseniach najmłodniejszych.
Koszule dla chłopców, białe kretonowe prane, różnej miary, z webowymi gorsami, kołnierzami i mankietami.
Cena pół tuzina **rs. 8 kop. 10.**
Kalesony męzkie, płócienne, webowe, barchanowe, rypsowe, dymkowe białe, kolorowe, odznaczające się bardzo eleganckim krojem,
Cena pół tuzina od **rs. 7 kop. 50.**

Powyższy skład otrzymał wielki wybór cienkich webowych pozwornych męzkich i damskich w 12 najświeższych deseniach.
Mankietów w 6-u i **Kołnierzyków** ne, trykotowe, **Kaftaniki, Kalesony** wełniane, krepowe, jedwabne, trykotowe. **Kaftaniki zdrowia „Grèpe de Santé.”**
Przyjmują się obstałunki na wszelką Bieliznę i całe wyprawy męzkie tak z własnego, jak i powierzonego materiału, które wykonują się starannie i w jak najkrótszym czasie, po cenach najprzystępniejszych.—Powyższa Bielizna sprzedaje się również na sztuki.

Sprzedaż Tryków.
Przeszło 40 zdolnych do rozplodu tryków merynosów z czesankową wełną pochodzących z zarodowej owczarni księcia Reusa, w dobrach rządowych Neudorf, (Filja owczarni w Krebsów), rozpocznie się.
24 Lutego b. r. o godzinie 1-iej z południa.
Neudorf, stacja drogi żelaznej niedaleko Eylau, punkt przecięcia drogi żelaznej Tereńsko-Insterburgskiej z drogą Malborską-Mławską.
R. Doehling.
1—3—1838

Do sprzedania:
w Diminium **Krzyżanów**
6 wiorst od stacji kolei Żel.
War. Byd. Kutno
100 sztuk
skopów opasowych. —Tamże para ogierów młodych, czteroletnich rozplodowych.
1—3—1810

Kanarki z góry Hartz
zagraniczne, śpiewające w dzień i w wieczór przy świetle, które mają głos jak słowiki, są do sprzedania przy ulicy Piwnej pod Nrem 18, na pierwszym piętrze.—W. G. —1850—1—3

Mięso świeże z Łosia
tanio można kupić, od 20 funtów wagi i całego Łosia ze skórą, według życzenia, przy ulicy Chmielnej pod Nrem 5, stróż wskaże.
—1841—1—2

POKÓJ
do wynajęcia umeblowany, z usługą, suchy i ciepły. Chmielna Nr 1, mieszkania 5, wejście z bramy na prawo, na 2-m piętrze. —1842—1—1

Do najęcia od Wielkiej Noey
Trzy Pokoje i Kuchnia,
z ogrodem, na Zakład Gastronomiczny, Nowy Świat Nr 30. Wiadomość u Rządy domu. —1775—1—3

Sklep Wiktuałów,
jest do sprzedania od Wielkiej Noey, za cenę umiarkowaną. Podwale, naprzeciw ulicy Ślepej. —1870—1—1

PIES
Od paru dni przybłąkał się pies z rodzaju charekików, przy ulicy Marszałkowskiej pod Nr 69, mieszkania Nr 14, za udowodnieniem własności odebrać go można. 1—1—1808

Nakładem Księgarni i Składu Nut Muzycznych

H. TRENKLER

ulica Wierzbowa Nr 613/4 (Hotel Angielski)

wyszły z druku:

Osmański. Jubilat mazur	Cena kop. 22 1/2
Eibl. Zawadzak, mazur	" " 22 1/2
Przelotny, galop	" " 22 1/2

Powyższe nuty nabyć można we wszystkich księgarniach tak w Warszawie jak i na prowincji. 2-6 — 1614 —

Katalogi bezpłatne.

Księgarnia i Skład Nut **Maurycyego Orzelbranda**, naprzeciw posągu Kopernika, oraz jej **Filja** przy ulicy Senatorskiej Nr 22, wydała następujące katalogi, które na żądanie wydaje bezpłatnie, a pocztą franco przesyła:

1. **Wybór książek polskich** (Nr 38) wydanych od Października 1875 do Października 1877 roku.
2. **Wykaz książek polskich** (Nr 39) przeznaczonych do sprzedaży **PO NIE-ZWYKLE TANICH CENACH**. Katalog ten mieści w sobie przeszło 1700 tytułów.
3. **Katalog cenniejszych pism**, periodycznych polskich, francuzkich, niemieckich angielskich, na rok 1877, na które powyższa księgarnia i filja prenumeratę przyjmują. — 972 —

LANGUE FRANÇAISE ET LITTÉRATURE

Leçons particulières

B. PROFESOR GIMNAZJUM

JĘZYKA FRANCUSKIEGO,

daje lekcje języka i literatury francuzkiej, przygotowuje do Zakładów Naukowych i uczy Osoby dorosłe nieznające nawet początków języka francuzkiego. Dla chcących wydoskonalić się, przedmiotem studiów będą następujące działy:

- 1) Revue des difficultés grammaticales; 2) Analyse des gallicismes et des proverbes français; 3) Étude des synonymes, acceptions et finesses de la langue; 4) Phonétique, étymologie, dérivation, signification, orthographe et construction; 5) Figures et formes de style; 6) Rhétorique; genres et formes littéraires; 7) Lecture et déclamation; 8) Exercices de style en tous genres: narration, description, style épistolaire (correspondance commerciale et autre), style didactique etc. 9) Formation des langues romanes et origines de la langue française; 10) Histoire de la littérature française.

Wykład na podstawie łaciny, o ile to jest potrzebne, w językach: francuzkim, polskim rosyjskim i niemieckim. Hotel Europejski Nr 44 (2 piętro). Profesor przyjmuje od 7 1/2 do 8 1/2 rano i od 4 do 5 po południu. — 688 — 3 — 3

w Warszawie **J. FELBER &** w Manchester
Nowo Zielna, 38. Branzenose street 40.

Konstruktorzy maszyn i interes eksportowy,

przyjmują kompletne urządzenie zakładów przemysłowych każdego rodzaju jako też dostawę wszelkich maszyn dla przemysłu i rolnictwa. 1-3-1737

OŚM PLACÓW

dziedzicznych do sprzedania, przy targu Witkowskiego, w bliskości stacji towarowej Warszawsko-Wiedeńskiej i Bydgoskiej, a mianowicie:

- 1-szy **Plac**: zawiera łokci kwadratowych 30,663, ma frontu od targu Witkowskiego i ulicy Wroniej łokci 168, od ulicy Pańskiej łokci 95, od ulicy Okopowej wzdłuż stacji towarowej łokci 239 i od ulicy Siennej łokci 145. Razem frontu łokci 647. Na placu tym znajduje się domek drewniany. Cena rs. 45,000.
- 2-gi **Plac**: zawiera łokci kwadratowych 2909, ma frontu od ulicy Wroniej łokci 46, Cena rs. 3300.
- 3-ci **Plac**: zawiera łokci kwadr. 3276, ma frontu od targu Witkowskiego łokci 55, a od ulicy Wroniej łokci 57. Cena rs. 4500.
- 4-ty **Plac**: zawiera łokci 4605, ma frontu od targu Witkowskiego łokci 46. Cena rubli 4500.
- 5-ty **Plac**: zawiera łokci kw. 4,536, ma frontu od targu Witkowskiego łokci 46. Cena na rs. 4500.
- 6-ty **Plac**: zawiera łokci kw. 11,561, ma frontu od targu Witkowskiego łokci 121. Na placu tym znajduje się dom drewniany frontowy, w którym mieści się bawarja z ogródkiem, kregielnią i parę sklepów. Cena rs. 15,000. (*)
- 7-my **Plac**: zawiera łok. kw. 6000, ma frontu od targu Witkowskiego łokci 59 a od ulicy Miedzianej łokci 93. Cena rs. 7200.
- 8-my **Plac**: zawiera łokci kw. 4869, ma frontu od targu Witkowskiego łokci 64, a od ulicy Siennej łokci 77. Cena rs. 7200.

Okolica na której rzezone place są położone, skutkiem otwarcia stacji towarowej w ostatnich czasach bardzo szybko wzrasta.

Ceny powyższe są ostateczne. Całkowita należność przy podpisaniu kontraktu wymaga.

Wiadomość przy ulicy Chmielnej w domu Nr 8, mieszkania 9, z wyłączeniem niedziel i świąt, powyższe można codziennie od godziny 4-tej do 5-tej po południu.

Wszelkie pośrednictwo osób trzecich, zupełnie się wyłącza. 3-3 — 845 —

(*) W poprzednich dwóch ogłoszeniach w miejsce cyfra 15,000, jako szacunkowej wartości placu, oznaczonego tu Nrem 6, podano mylnie 5,000 i 1,500 rs.

Lekcje Tańców,

udzielam po domach prywatnych i w mieszkaniu własnym, przy rogu ulic Bielańskiej i Danielewiczowskiej Nr 8 nowy, 2-gie piętro od frontu. — **A. CHRONOWSKI** — 1307 —

Można korzystać z przyjazdu na krótki czas. Malarsza artysty, który artystycznie uczy malować na szkłe Heliominiatur — 1199 — 4 — 4

i nieumiejących zupełnie rysować, obowiązuje się od 6 do 10 lekcji zupełnie nauczyć. Hotel Saski Nr 16, 3-cie piętro. — 1199 — 4 — 4

Pod Nrem 237 na Pradze, przy rogatkach Moskiewskich, do sprzedania

Dorożka i Sanki

z Chomontami, całą uprzężą i Liberją, oraz pięcioma zapasnymi kołami, u Stojanowskiego. — 1820 — 1 — 2

Fortepian
palisandrowy, o 7-miu oktawach, jest do sprzedania w składzie fortepianów J. Hinz, S-to Krzyzka Nr 24 i róg Jasnzej. — 1591 — 2 — 3

Ulica Miodowa, Nr 490/1, dom JW. Lessera.

Miodowa, Nr 490/1.

Windy żelazne i Lowary różnej wielkości i siły. Bloki różniczkowe i zwozajne. Łańcuchy angielskie próbowane, różnej grubości, Holzszruby, szruby z mutrami, mutry aiegwintowane, Szplinty, gwoździe druciane, Pilniki, Narzędzia, Grzechotki do wiercenia dziur, Klucze różnego systemu do maszyn, Sznejdkiłuby w najrozmaitszych rozmiarach i po bardzo niskich cenach.

H. KRAFT.

BIURO TECHNICZNE, SKŁAD MASZYN I WYROBÓW TECHNICZNYCH DLA POTRZEB ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWYCH I DRÓG ŻELAZNYCH.

Egzystujące od roku 1866.

4-0-21580-

Miodowa, Nr 490/1.

Są do sprzedania

Perły prawdziwe,

szory na cztery konie, kołnierz duży i muska futrzanna z Ostrowidzów, stół mahoniowy, kinkiety brązowe i inne rzeczy domowe. Zobaczyć można codziennie, od 11-ej do 1-ej. — Ulica Marszałkowska Nr 54, Stróż miejscowy wskaze. 1-3-1800

Jest do sprzedania:

1-o. **Zegar** srebrny Antyk dla amatorów starożytności, za rs. 66, u zegarmistrza Szuberta, przy ulicy Senatorskiej naprzeciw Szkoły Junkierskiej.

2-o **Dziennik Praw** kompletny, z epoki Księstwa Warszawskiego, tomów 4, z epoki Królestwa tomów 71, ładnie oprawnych, wraz z Skorowidzami, za rs. 30. Wiadomość przy ulicy Chmielnej, w domu Nr 4, mieszkania Nr 8. 1-2-1817

Przy ulicy Nowy-Swiat pod Nr 40.

naprzeciwko apteki W-go Koope. Z powodu słabości właścicielki jest do odstąpienia nowy **zakład**

Kawy Wiejskiej

pod bardzo korzystnymi warunkami. Wiadomość w tymże zakładzie. 2-3-1772

B. Obywatelka Ziemska,

z wyższem wykształceniem, przyjmuje Panienci uczęszczające do Zakładów naukowych lub Instytu Muzycznego; znajdują pomoc w naukach, konwersacją francuzką, opiekę macierzyńską i fortepian w domu. Bliższa wiadomość, ulica Brówna Nr 6, mieszkania 26. — 1695 — 2 — 2

Potrzebną jest długoletnia

DZIERŻAWA,

uprasza się przeto interesantów o nadesłanie anszlagów z wymienieniem warunków i ceny dzierżawnej do Skierniewic, poste-restante, pod literami Z. J. — 678 — 6 — 6

Restauracja

lub **Bawarja**, która by chciała wzięść **wyłączną sprzedaż Wina** zbliżonego do win białych francuzkich, po 30 kop. butelka, zechce porozumieć się z kantorem **B. Korpaczewskiego** przy rogu Krakowskiego-Przedmieścia Trębacka Nr 4. — 1532 — 3 — 3

Do sprzedania

BAWARJA

w każdym czasie. Wiadomość, ulica Wiewska Nr 14, w Dystrybucji. — 1701 — 2 — 2

FORTEPIAN

Wiedeński o pół siódmej oktawy, stół rozsuwany na 24 osób, koloru orzechowego i maszyna do elektryzowania najnowszego systemu do sprzedania za przystępną cenę, również lampa wiesząca do nafty z dwoma ramionami. Wiadomość w domu przechodnim, dawniej Roetzlera Nr 9 od ulicy Senatorskiej na 2-m piętrze. 1-2-1811

W Fabryce **Fortepianów** przy Placu Krasińskich Nr 3 nowy, do sprzedania: Palisandrowy fortepian mało używany z białym metalowym i czterema szprejami z tonem silnym i śpiewnym, drugi fortepian krótkiego fasonu, z białym metalowym i szprejami, orzechowy, za cenę 150 rs. 1-3-1812

Fortepian o 7 oktawach, w zupełnie dobrym stanie, do sprzedania. Złota Nr 6, mieszkania 11. — Tamże wiadomość o Fortepianie Hoffera, zupełnie nieużywanym, do zbycia. — 1110 — 1 — 1

Fortepian
kary, dobrej rassy, wzrostu 5 1/2 wersków, sprzedaje się za rs. 300. Widzieć można codziennie w Ujazdowskiej alei dom Nr 11, mieszkania Nr 1. Zapytać furmana Aleksandra. — 1647 — 2 — 3

TORD-BOYAUX. — SRODEK NIEOMYLNY

Dla wyniszczenia szczurów i myszy, GUERARD et Co., passage de l'Elysée - des - Beaux - Arts, 17, w Paryżu i u wszystkich aptekarzy i drogistów.

W Warszawie: u pp. Sierżputowskiego i Wieniarskiego.

KOUSSO

GRANULÉ DE

MENTEL

—

KOUSSO ZIARNISTE

MENTELA

PRZECIW SOLITEROWI

Jedna doza jest dostateczna.

W tym stanie Koussu zażywa się łatwo i bez wstretu.

Składy w Warszawie u pp. A. F. Galle i Ludwika Spięsa.

WARSZAWSKA SZWALNIA REKAWICZEK

Feliksa Szaniawskiego,

Tłomackie Nr 6/570/1,

wyucza szyća rekawiczek na maszynach Wiedeńskich, na której młoda osoba lekko rs. 1 kop. 50 dziennie, jest w stanie zarobić. — Nadto przyjmuje wszelkie obstalunki od p. Rekawiczników. — 1278 — 2 — 2

SKŁAD

Maszyn do szycia

LOUIS SCHLESINGERA,

przy ulicy Nowy-Swiat Nr 25.

CENNIKI DRUKOWANE.

Nauka szycia bezpłatna. — 1350 — 6 — 0

Złożona w komis do sprzedania

Suknia nowa

niebieska, z francuzkiej alpagi, również nowe burenko różowe atlasowe, na lekkiej wacie, szal popielaty, burenko białe tybetowe puszką oszyte, kozetka i cztery taborecki kryte kretonem niebieskim i tegoż samego kretonu na franki łokci 15, to wszystko za bardzo niską cenę. — Wiadomość Nowo Senatorska i róg Trębackiej Nr 14, mieszkania Nr 9. 2-3-1607

WILLANÓW.

BAL PRZYJACIELSKI,

w Restauracji, we Wtorek dnia 6 Lutego r. b. Wejście kop. 50, damy bezpłatnie. Początek o godzinie 9 wieczorem. — 1771 — 2 — 2

OPUSCIEL PRASSE
KALENDARZ PREMIJOWY

na r. 1877. Cena kop. 30.
Dla każdego nabywcy dodane jest Premjum, „Marja“ powieść A. Malczewskiego,
oraz sawiadomienie o rozdawnictwie Premji Kalendarza za rok 1876. —20826

W Rekomendacji Nauczycielskiej: B. Sienkiewicz, Nowy-Swiat Nr 33-ci, potrzebną jest zaraz
NAUCZYCIELKA
posiadająca gruntownie języki i muzykę wyższą. —Tamże jest miejsce dla Niemki, znającej dobrze krawieczyznę. —1773—2—3

Nauczycielka Polka
mająca pozwolenie od władzy naukowej, życzy sobie udzielać przedmiotów klasycznych na godziny, t. j. przysposabiać panienki na pensję lub do gimnazjum, w domach prywatnych, w zakładach naukowych, lub we własnym mieszkaniu. Ulica Piwna Nr domu 5, 1 piętro. —1827—1—1

Kandydat
Warszawskiego Uniwersytetu, (Rossjanin) przygotowuje do wszystkich zakładów naukowych. Adresa można pozostawiać w Kancelarzu Kurjera Warszawskiego pod lit. P. G. —1731—2—3

STUDENT
Uniwersytetu, Rossjanin, poszukuje lekcji. Bielańska Nr 8, pierwsze piętro. —1752—2—3

Pianistka
przyjmująca zamówienia na wieczory tańczące, Nowy-Swiat Nr 58; wiadomość w mleczarni. —1834—1—4

PIANISTKA
Najnowsze tańce dobrze grająca, przyjmuje zamówienia na wieczory tańczące w Warszawie i na prowincję. Wiadomość przy ulicy Bednarskiej pod Nr 25, w Sklepie E. Fałęckiej. 3—3—1642

Potrzebna jest zaraz
PANNA
kompletnie uzdatniona w szyću bielizny, w Cesarstwo, za dobrem wynagrodzeniem w dom prywatny. Wiadomość, Nowo-Senatorska i róg Trębackiej Nr 14, mieszkania 9. —1608—3—3

Potrzebna jest
PANNA
znająca się na krawieczyźnie damskiej. Wiadomość w zakładzie Form papierowych parzyckich, ulica Niecała Nr 6, w podwórzu na prawo. —1723—2—2

Żądana jest
POLKA
wykształcona, mówiąca językiem niemieckim, do nauki dzieci, na wieś. Wiadomość ulica Oboźna Nr 6, mieszkania 5. —Tamże jest do zbycia **Suknia** jedwabna nowa, szafirowa w paski bez tuniki. —1828—1—3

OSOBA
któraby życzyła odbyć słabość może znaleźć miejsce u Akuszerki, róg Złotej i Sosnowej Nr 27 nowy, hyp. 1510. —Tamże jest **MAMKA** ze świeżym pokarmem. —1704—3—3

OSOBA
posiadająca patent, życzy udzielać korepetycji przedmiotów klasycznych, oraz jez. franc. muzyki i śpiewu, tak w miescie jak i na własnym fortepianie. Blizsza wiadomość, ulica Browarna Nr 6, mieszkania 26. —1694—2—2

Potrzebny jest uzdatniony i znający język ruski
Pomocnik dla Notarjusza
na prowincji. Wiadomość, ulica Grzybowska Nr 22, mieszkania 19, od godziny 9 do dziesiątej rano. —1504—3—3

REKOMENDACJA
NAUCZYCIELI, NAUCZYCIELEK I BON
L. PUCZKOWSKIEJ.
Zabia Nr 5. —1363—3—6

Posiadający ładny charakter
pisma, życzy sobie przyjmować piśmienne roboty w językach Ruskim, Polskim i Niemieckim, lub stałą posadę. Adresa uprasza miejską pocztą R. Goldstejn, Bonifraterska Nr 11. —1749—2—3

Przyjmują się
Uczennice kwiatów

za opłatą. —Tamże są potrzebne dwie dziewczynki do nauki kwiatów na przychodnie. Wiadomość przy ulicy Przejazd Nr 2, drugie piętro, ze schodów na prawo. —1438—3—3

Do interesu handlowo-przemysłowego, egzystującego od lat paru, przedstawiającego świetne widoki, dla rozszerzenia takowego, potrzebnym jest

WSPÓLNIK
z kapitałem od 5 do 6,000 rs. Żądanym koniecznym jest, aby wspólnie zajął się interesem. Oferty składać pod literami J. K. w Redakcji Kurjera, ze wskazaniem adresu. —1681—3—3

STOLARZ
przyjmuje do roboty modele, jakoteż domowe lodownie, za bardzo przystępną cenę.
J. Kuchta.
Leszno Nr 67. —1766—2—3

Potrzeba na spłatę
rs. 2,000 lub 1,500
na pewną hypotekę w Warsz., oraz ktoby miał do umieszczenia rs. 2000 na wsi, od których może mieć całkowite utrzymanie, racy się zgłosić na Krakowskie-Przedmieście Nr 103 nowy naprzeciwko Zamku, 1 piętro od frontu. 1—2—1804

Rs. 4000,
w papierach procentowych krajowych, jest do wypożyczenia, na pewną hypotekę w Warszawie, bez pośrednictwa faktorów. Wiadomość od 4 do 6 po południu przy ulicy Slińskiej Nr domu 42, mieszkania Nr 5, 1 piętro. —1663—2—2

Mogący złożyć kaucji
Rs. 600
lub więcej, poszukuje zarządu demem. Ktoby z PP. Obywateli potrzebował takowego, racy nadesłać swój adres do Kancelarzu Kurjera Warszawskiego pod lit. W. B. —1364—3—3

Majster Ciesielski,
który ukończył wyższą szkołę, budowniczą w Niemczech i tamże przez lat pięć na swą rękę przedsiębiorstwo budownicze prowadził, życzy sobie zaraz przyjąć miejsce wykonawcy budowli (Banführera) lub jakie inne zajęcia należące do jego zawodu, w Warszawie lub w okolicy. Interesanci zechcą składać listy pod adresem S. K. Nr 550. —1787—1—3

Nowo otworzona
PRALNIA
Materji jedwabnych, wełnianych, chustek wełnianych, fularowych, włóczkowych, krawatek, wstążek, woalek, wywabianie i czyszczenie z plam. Pranie i reperacja wszelkiego gatunku koronek, tiulów, muszlinów, firanek, farbowanie i fryzowanie piór, wszystko po cenach umiarkowanych. Elekoralna Nr 33, mieszkania 8. 1—1—1807

Bardzo tanio!
W pracowni róg Ś-to Jańskiej i Krakowskiego-Przedmieścia, wprost Zamku Nr 113 nowy, 27 hyp., wykonywa
Suknie i Okrycia,
oraz **szycie Bielizny**—Suknie od rs. 1 kop. 50 i wyżej, Koszule damskie od kop. 30, męzkie od kop. 40; przyjmują suknie do przera-biania i wszelkie obrabianie na maszynie. —1835—1—3 **W. Roedler.**

Krawcowa Damska
Gruntownie wypraktykowana w robieniu **sukien i okryć** damskich przyjmuje zamówienia w zakresie toalety damskiej wchodzące, po cenach umiarkowanych, nadto kraje z nieznaną dotąd w Warszawie oszczędnością materiału. Udziela także lekcje kroju najłatwiejszą metodą, za bardzo małym wynagrodzeniem. Ulica Włodzimierska Nr 3 w podwórzu druga sień, na drugim piętrze.
J. Grüber.
1—2—1786

KAWIARNIA
do odstąpienia przy ulicy Freta Nr 337, nowy 37, najdawniejsza w tej części miasta, w której łącznie z kawiarnią, dałoby się urządzić Traktjernię, o którą się często pytają. —Tamże jest do sprzedania **Skrzynia** duża do przechowania futer lub na inny użytek, **Lanszafty olejne i Sztuchy** różne oprawne. Wiadomość w Kawiarni. —1801—1—3

W dobrach **Korelicze**, niedaleko stacji Dr. Z. Brzesko-Smołęskiej Horodzieja, jest do wydzierzawienia od 1-go Maja 1877 roku

PACMT
składający się ze 150 do 200 dojnych krów, mleko sprzedaje się na garnee. —Tamże znajduje się wygodne pomieszczenie z urządzeniem do fabrykacji serów szwajcarskich lub hollenderskich. Życzący mieć bliższe wiadomości zgłaszać się mogą osobiście lub listownie do zarządu majątku Korelicz, Mińskiej gubernii Nowogrodzkiego powiatu, stacja pocztowa **Korelicze.** —1822—1—3

U Akuszerki
E. P. ulica Żorawia, Nr domu 5 nowy, jest osobny pokój, dla osób spodziewających się odbyć słabość, gdzie chora znajdzie troskliwą opiekę. 1—3—1806
Jest zaraz do wynajęcia dla osoby płci żeńskiej

POKOJ
świeżo odnowiony, z meblami i fortepianem, na 1-m piętrze w oficynie, na Krakowskim-Przedmieściu, w pałacu Hr. Uruskiego. Wiadomość u stróża lub wprost bramy na miejscu. —1522—3—3

Lokal na 2 piętrze
7 pokoi obszernych, przedpokój, pasarz i duża kuchnia, góra, 3 piwnice, do wynajęcia od 1 Lipca r. b. przy rogu ulicy Granicznej, blisko Saskiego ogrodu w domu Nr 16/971. Wiadomość u Rządy domu. —1667—2—3
W domu pod Nrem 4 przy ulicy Solnej, do najęcia od 1 Kwietnia r. b.

2 duże Sale
z których jedna z galerją, lokale po 3 i 2 pokoje, oraz Suteryny wysokie mieszkalne. Lokale powyższe mogą być wynajęte na jaki zakład przemysłowy lub fabrykę. Wiadomość u Zarządzającego domem Nr 58A przy ulicy Marszałkowskiej. —1673—2—6

3 lub 4 Pokoje
z ogródkiem i wszelkimi wygodami od 1-go Kwietnia, na **Bawarję**, także Stajnia i Wozownia do najęcia przy ulicy Dzikiej Nr 25 2314A. Wiadomość u Właścielki w tymże domu. —1760—2—3

Przy ulicy Szeroka Freta pod Nrem 14 nowym, są do wynajęcia od 1-go Jana r. b.
Apartament składający się z jednego salonu wielkiego z balkonem, 14 pokoi, przedpokojem, pasażem i kuchnią, na 1 piętrze od frontu, z osobnymi schodami, urządzeniem gazowym, wodocięgiem i wszelkimi wygodami, w razie żądania lokal pomieniony podzielonym być może na 2 części.
6 pokoi, przedpokój i kuchnia, na 2 piętrze od frontu.
Nadmienia się, iż rzeczony lokale mogą być wynajęte na Zakład Naukowy, gdyż takowy także dotychczas istnieje. —Wiadomość na miejscu u Właściciela domu. —1301—6—10

Jest do wynajęcia od 1 Lutego
MIESZKANIE
z meblami lub bez, złożone z pięciu pokoi, przy ulicy Miodowej, dom Lessera Nr 13, pierwsze piętro od frontu, wejście z bramy na prawo. —1679—2—3

Trzy, 1 lub 2 pokojowe, odrestaurowane
LOKALE
mogące być połączonymi, w każdym razie do wynajęcia. Twarda Nr 36. —1501—4—6

Dwa Pokoje z meblami,
jeden za rs. 10, drugi za 20 miesięcznie, do najęcia przy ulicy Chmielnej Nr 33. 1-sze piętro, drzwi Nr 4. —1651—3—3

Zaraz do wynajęcia
Pokój z Akową
umeblowany. Włodzimierska Nr 12, mieszkania 19. —1718—3—3

Potrzebny jest na miesiąc
APARTAMENT
na parterze w bliskości Placu Teatralnego, składający się z trzech lub czterech pokoi, z wszelkimi wygodami. —Wiadomość przy ulicy Szpitalnej pod Nr 10 na dole, po pracie ręce od frontu, od 4-jej do 6-jej po południu. 1—1—1819

Ktoby z panów właścicieli domów miał

SKLEP
niewielki, w odpowiedniej ulicy, na handlu Towarów Kolonialnych i przytem dwa pokoje, kuchnia, piwnica, drwalnia, od 8-go Jana do najęcia, niech raczy zostawić adres w Redakcji Kurjera Warszawskiego pod lit. B. B.
SKLEP
jest do wynajęcia od 1-go Kwietnia, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr 67 nowy, w domu Zarządu Wojennego, wprost Kopernika. Wiadomość w tymże domu w Zakładzie Zegarmistrzowskim Władysława Grabana. —1610—3—3

Do odstąpienia
SKLEP
ze sprzedażą legumin i towarów kolonialnych od lat kilkunastu egzystujący, z obszernym mieszkaniem i piwnicami, przy ulicy pierwszorzędnej. Wiadomość w sklepie galanteryjnym W. Skorzewskiego róg Siennej i Marszałkowskiej. —1672—2—3

OSTRZEŻENIE!
W dniu 1 Lutego n. s. r. b., w podróży z Warszawy do Łodzi, zagubionym lub skradzionym został pugilares, zawierający oprócz niewielkiej kwoty pieniędzy **sok weksle**, wystawione przez Bertę, Henryka i rodzzeństwo Mławskich, na rzecz firmy Mariani et Comp., a przez tą firmę w blanco tyrowane. Pomiędzy innymi papierami znajdował się i Pasport, wydany Generalnemu Dyrektorowi Rudolfowi Wiester. Ostrzeżenie przeto, aby dokumenta powyższe, a zwłaszcza weksle w kurs puszezonemi nie były, gdy osoby interessowane zawiadomieniemi zostali. Za odniesienie powyższych dokumentów do firmy bankierskiej Lesser Levy w Warszawie ulica Zabia Nr 949 a, b, przyrzeka się sowna nagroda.
Generalna Dyrekcja Zakładów Górniczych
SS-rów von Kramsta.
—1824—1—1

Dnia 2 Lutego r. b. zgubioną została
PORTMONETKA
albo w wagonie kolei konnej, albo w przejeździe z wagonu na ulicę Królewską do domu W-go Skurzyńskiego, oprócz 5 kopiejek, była w niej notatki; uprasza się znalazcę o oddanie na ulicę Królewską pod Nr 5, mieszkania 18, za nagrodą jeżeli takowa żądaną będzie. —1836—1—1

Zgubiono!
W dniu 30 Styżnia t. j. we Wtorek, wychodząc z krzesła Teatru Rozmaitości na Mazowiecką, **Portmonetkę** czarną, bez zamocowania, w której był jeden bilet 10-cio rublowy i kilka pojedynczych. Łaskawy znalazca raczy oddać na Mazowiecką Nr 4, mieszkania 2, nagrodą rs. 3. 1—1—1806

Nagrody rs. 2.
Na ulicy Leszno, w przejściu od kościoła N. N. M. P. do Orlej, zgubione zostały **bransoletki złote**. Łaskawy znalazca raczy użyć takowe w Redakcji Kurjera Warszawskiego, gdzie otrzyma powyższą nagrodę. —1666—3—3

ZGUBIONO
w dniu 19 Styżnia **Binokle z kości słoniowej**. Znalazca raczy takowe zwrócić p. Gotowkinowi, zamieszkałemu przy ulicy Czystej Nr 2, lokalu Nr 5, gdzie wypłaconie zostanie rs. 15 nagrody. —1747—2—3

Zgubiono na ulicy Smolnej, na pogrzebie ś. p. Simlera
SAKIEWKE
w której znajdowało się kilka rubli i obrączka ślubna z napisem „Włodzimierz“. Prosi się ucieżowego znalazcę o zwrot, tylko obrączka za nagrodą, na ulicy Chmielnej Nr 3, mieszkania 5. Panów Jubilerów uprasza się o zwrócenie uwagi na tę obrączkę. —1735—2—2

Zgubiono!!!
Na drodze Wiedeńskiej dnia 1 Lutego w pociągu osobowym klasy 2-jej w przedziale niepalących, pozostawiono portmonetkę amarantową, wewnątrz znajdowało się 2 pierki po 25 rs. Uprasza się dwóch panów, którzy tam siedzieli, jeżeli który podniósł ażeby takowe zwrócił na ulicy Chmielnej pod Nr 18, do pani Kirkor, gdyż te pieniądze stanowią ostatni fundusz na wyżywienie i okrycie Matki z ośmiorgiem dzieci. Kto odda do stanie żądaną nagrodę. —1728—2—2